

תפילה לפני קריאה ספר התהלים

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרַעוֹ אַחֲרָיו,
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבוֹת, שֶׁתִּפֵּן בְּרַחֲמִים אֶל
קְרִיאַת מְזוֹמְרֵי תְהִלִּים שְׂאֵקְרָא, בְּאֵלוֹ אֲמַרְם דָּוִד
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ, וּבֹתוֹ יִגַן עָלֵינוּ. וְיַעֲמֹד
לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוֹתֵיהֶם
וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקִדוֹתֵיהֶם וְטַעֲמוֹתָם, וְהַשְׁמֹת
הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרָאֲשֵׁי תְבוֹת וּמְסוּפֵי תְבוֹת, לְכַפֵּר
חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים
וְלַחֲבִרִית כָּל הַחֹזְחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים אֶת
הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיזָה, וּלְחַבֵּר אִשֶׁת נַעֲרִים עִם דוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת. וּמִשֵּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשׁ
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַחְרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדָוִד שְׂאֵמַר מְזוֹמְרִים
אֵלָיו לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר: גַּם יְהוָה אֱלֹהֵי הָעֵבֶר
חַטָּאתֶךָ לֹא תָמוּת. וְאַל תִּקַּחנִי מִהָעוֹלָם הַזֶּה קוֹדֵם
וּמִנֵּנוּ, וּנְזַכֵּה לְחַיִּים אֲרוּבִים טוֹבִים וּמְתוֹקִנִים,
בְּאוֹפֵן שְׁנוּבֵל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁיחַתָּנוּ. וּזְכוּת דָּוִד
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, יִגַן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ שֶׁתֹּארוּךְ אַפְּךָ

עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך. ומאזכר
מתנת חנם חננו בדכתיב: וחנותי את אשר אחזן
ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו אזמרים
לפניך שירה בעולם הזה, כך נוזה לומר לפניך
יהוה יהוה אלהינו שיר ושבחה לעולם הבא.
ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חכצלת השרון,
ולשיר בקול נעים בגילת ורגן, כבוד הלכנון נתן
לה, חוד וחדר בבית אלהינו, במהרה בימינו, אמן
סלה.

לְכוּ נְרַנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצֹר יִשְׁעֵנו.
נְקַדְמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לֹו. כִּי
אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים.
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.

תפילות לאחרי קריאה ספר התהלים
מִי יתן מציון ישועת ישראל, בשוב אלהים שבות
עמו, יגל יעקב ישמח ישראל. ותשועת
צדיקים מיהוה מעולם בעת צרה. ויעזרם
יהוה ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושיעם כי
חסו בו.

אם אמר ספר שלם ביום חול, יאמר:

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּכֹת מִזְמוֹרֵי הַתְּהִלִּים
שֶׁקְּרָאנוּ לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוֹת פְּסוּקֵיהֶם וְתַבּוֹתֵיהֶם,
וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם, וְטַעְמוֹהֶם, וּבִזְכוֹת
שְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּחֻזְרִים הַיוֹצְאִים מֵהֶם.
שֶׁתִּכְפַּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ
וְשָׁעֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ, וְהַדְּרִיבֵנוּ לְעִבּוֹדֶתְךָ וְתִפְתַּח לִפְנֵי בֵּית־לְמוֹד
תּוֹרָתְךָ. וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (וּלְחוּלָה:
 לומר את שם החולה ושם אמו). **וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר**
וְלְאַסוּרִים פֶּקַח קוֹחַ, וְלִכָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי
יָמִים וּנְחָרוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תְּצִילֵם מִכָּל צָעַר וְנִזְק,
וְתִגְעַם לְמַחֲזוֹ חֲפָצֶם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְתִפְקֹד לְכָל
חֲשׂוֹכֵי בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא לְעִבּוֹדֶתְךָ וּלְיִרְאָתְךָ.
וְעוֹבְרוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּצִילֵן שְׁלֵא תִפְלְגָה
וְלָדוֹתֶיהֶן, וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
תְּצִילֵן מִכָּל רָע, וְאֵל הַמְּנִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר
חֵלֶב מִדְּדִיהֶן. וְאֵל יִמְשׁוּל אִמְבָּרָה וְשֶׁדִּין וְרוּחִין
וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישׁוּן בְּכָל יְלָדֵי עַמְּךָ

בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה
 לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
 ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית
 ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות,
 ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו
 גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, והכן פרנסתינו מידך הרחבה והמלאה, ולא
 יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר,
 ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
 מחסורת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית
 מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך
 של רחמים הפתובים בתורתך כמו שנאמר:
 יְהוָה רַחוּם וְחַנּוּן, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶץ
 אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נָצַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵינַי
 וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה, שְׂאִינָן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ,
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילְנוּ
 וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ יְהוָה יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אם אמר מספר פרקים ביום חול, יאמר:

יְהוָה רַחוּם וְחַנּוּן, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּכוֹת סֵפֶר רֵאשִׁוֹן, שְׁנֵי,

שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי שְׁבַת־הַלַּיִם שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ,
שֶׁהוּא בְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, וַיִּקְרָא,
בַּמִּדְבָּר, דְּבָרִים וּבְזִכּוֹת מְזֻמְרֵינוּ, וּבְזִכּוֹת פְּסוּקֵינוּ,
וּבְזִכּוֹת תִּיבוֹתֵינוּ, וּבְזִכּוֹת אוֹתוֹתֵינוּ, וּבְזִכּוֹת
נִקְדוּוֹתֵינוּ, וּבְזִכּוֹת מְעַמּוֹנוּ, וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים וְהַמְּהוֹרִים הַיוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ
עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעִינוּ
וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
וְהַדְּרִיבְנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ וְתַפְתַּח לִפְנֵינוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ.
וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (וּלְחֹלָה: לומר את
שם החולה ושם אמו). וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר וְלֵאסוּרִים
פְּקַח קוֹחַ, וְלִכָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי יָמִים וְנִהְרֹת
מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּצִּילֵם מִכָּל צָעַר וְנִזְק, וְתִגְעֵם
לְמַחֲזוֹ חֶפְצָם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְתִפְקֹד לְכָל חֲשׂוּבֵי
בְּנֵים בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ. וְעוֹפְרוֹת
שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּצִּילֵן שְׁלֵא תִפְלְגָה
וְלָדוֹתֶיךָ, וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
תִּצִּילֵן מִכָּל רָע, וְאֵל הַמְּנִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר
חֵלֶב מִדְּדִיתֶךָ. וְאֵל יִמְשׁוּל אִסְכְּרָה וְשִׁדְדִין וְרוּחִין
וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישׁוּן בְּכָל יְלָדֵי עַמְּךָ

בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה
 לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
 ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית
 ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות,
 ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו
 גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, והכן פרנסתינו מידך הרחבה והמלאה, ולא
 יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר,
 ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
 מחסורת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית
 מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך
 של רחמים הפתובים בתורתך כמו שנאמר:
 יְהוָה יְהוָה, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ
 אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵינַי
 וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ, שְׂאִינָן חַזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ,
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ
 וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ יְהוָה יְהוָה

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אם אמר ספר שלם ביום שבת, יאמר:

יְהוָה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּכֹת מְזֻמְרֵי הַתְּהִלִּים

שְׁקִרְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוֹת פְּסוּקֵיהֶם וְתִבְוֹתֵיהֶם,
 וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם וּמַעְמֵיהֶם, וּבִזְכוֹת
 שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים וְהַמְחֻזְרִים הַיוֹצְאִים מֵהֶם.
 שֶׁתְּהֵא נַחֲשֶׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֱלֹהֵינוּ
 בְּאֵילֵינוּ, אֲמָרֵם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעַצְמוֹ, וְכוֹתוֹ יִגַּן
 עָלֵינוּ. וַיַּעֲמֹד לָנוּ לְחַפְרֵי אִשְׁתֵּי נְעוּרִים עִם דוּדָה
 בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת, וּמִשֵּׁם יִמְשֶׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת
 לְנַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה. וּבְשֵׁם שְׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים
 בְּעוֹלָם תּוֹה, כִּי נִזְכָּה לִזְמֹר לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם תָּפֵא,
 וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר תְּבַצְלֵת הַשָּׁרוּן,
 לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים גִּילַת וְרִינָן כְּבוֹד הַלְבָנוֹן נִיתַן לָהּ,
 חוֹד וְחֶדֶר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ, אֲמֵן סְלָה.

אם אמר מספר פרקים ביום שבת, יאמר:

וְהָיָה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁבִיזְכוֹת סֵפֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי,
שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי שְׁבַת־הַלִּים שְׁקִרְאֵנוּ לְפָנֶיךָ,
שֶׁהוּא בְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, וַיִּקְרָא,
בְּמִדְבַר, דְּבָרִים וּבִזְכוֹת מִזְמוֹרָיו, וּבִזְכוֹת פְּסוּקָיו,
וּבִזְכוֹת תִּיבוֹתָיו, וּבִזְכוֹת אוֹתוֹתָיו, וּבִזְכוֹת
נְקוּדוֹתָיו, וּבִזְכוֹת מַעְמָיו, וּבִזְכוֹת שְׁמוֹתֶיךָ

הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים תִּזְצְאוּ מִמֶּנּוּ, שְׁתֵּהא
נַחֲשֶׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֵלֶּךָ בְּאֵילֶיךָ,
אֲמָרָם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ.
וַיַּעֲמֹד לָנוּ לְחַבֵּר אִשֶׁת נְעוּרִים עִם דוֹדָה בְּאַהֲבָה
וְאַחֲזָה זְרַעוֹת, וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שַׁפַּע לְנַפְשׁ רִוּחַ
וּנְשָׁמָה. וּבְשֵׁם שְׁאֲנַחֲנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,
כִּי גִזְּבָה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל יְדֵי אֲמִירַת
תְהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשָּׁרוֹן, לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
גִּילַת זְרִינָן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִיתָן לָהּ, הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
אֱלֹהֵינוּ בְּמַחֲרָה בְיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה.

בו לחודש

צו מִה אֶחֱבֹתִי תוֹרַתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי:
 צח מֵאִיבֵי תַחֲכֵמֵנִי מִצֹּתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי:
 צט מִכָּל מְלִמְרֵי הַשִּׁפְלָתִי כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִי:
 ק מוֹזְקִימִים אֶתְבוֹנֵן כִּי מִקְוֵיךָ נִצְרַתִּי: קא מִכָּל אֶרֶץ
 רַע כָּלֹאתִי רִנְלִי לְמַעַן אֲשֹׁמֵר דְּבָרְךָ:
 קב מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִי כִּי אֵתָה הוֹרַתֵּנִי: קג מִה
 נִמְלְצוּ לְחַכֵּי אִמְרַתְךָ מִדְּבַשׁ לְפִי: קד מִמִּקְוֵיךָ
 אֶתְבוֹנֵן עַל כֵּן שָׁנֵאתִי כָּל אֶרֶץ שָׂקֵר:

קה גַּר לְרִנְלִי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי: קו נִשְׁבַּעְתִּי
 וְאֶקְנִמָּה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: קז נִעֲנִיתִי עַד מָאֹד
 יְהוָה ^{יְהוָה} חִינֵי בְדְבָרְךָ: קח גְּדִבּוֹת כִּי רָצָה נָא
 יְהוָה ^{יְהוָה} וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְנִי: קט נִפְשִׁי בְּכַפִּי
 תָּמִיד וְתוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: קי נָתַנּוּ רִשְׁעִים פֶּח לִי
 וּמִמִּקְוֵיךָ לֹא תַעִיתִי: קיא נָחֲלָתִי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי
 שִׁשׁוֹן לְבִי הִמָּוָה: קיב נִטִּיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֲקֶיךָ
 לְעוֹלָם עֵקֵב:

קיג סֵעֲפִים שָׁנֵאתִי וְתוֹרַתְךָ אֶחֱבֹתִי: קיד סִתְרִי וּמִגְנֵי
 אֵתָה לְדְבָרְךָ יַחֲלֵתִי: קטו סוֹרוּ מִמֶּנִּי מִרְעִים וְאַצְרָח
 מִצֹּת אֱלֹהֵי ^{תַחַת כֵּל הַיְבוּסוֹת} ^{בְּעַד הַמַּוֹת בְּרוֹם}: קטז סָמְכֵנִי בְּאִמְרַתְךָ וְאַחִיחַ
 וְאֵל תְּבִישְׁנִי מִשִּׁבְרֵי: קיז סֶעֱדֵנִי וְאוֹשַׁעַה וְאוֹשַׁעַה

בַּחֲקֹנֶה תָּמִיד: קיח סְלִיתָ כָּל שׁוֹנִים מִחֲקֹנֶה בִּי שֶׁקֶר
 תִּרְמוֹתֶם: קיט סָגִים הַשִּׁבְתָּ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ לְבָן
 אֶהְבֵּתִי עֲדוֹתֶיךָ: קכ סָמַר מִפְּחָדֶךָ בְּשָׂרִי
 וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ יִרְאֵתִי:

קכא עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק בַּל תִּנְיַחֲנִי לְעִשְׂקִי:
 קכב עָרַב עֲבֹדֶךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂקֵנִי יָדַיִם: קכג עֵינַי
 כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וְלֹאמַרְתָּ צֶדֶקֶךָ: קכד עֲשֵׂה עִם עֲבֹדֶךָ
 כַּחֲסִדֶךָ וְחֲקֹנֶה לְמִדְּנִי: קכה עֲבֹדֶךָ אֲנִי הִבִּינֵנִי וְאֲדַע
 עֲדוֹתֶיךָ: קכו עַת לַעֲשׂוֹת לִיהוָה הִפְרוּ
 תוֹרָתֶךָ: קכז עַל כֵּן אֶהְבֵּתִי מִצֹּתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז:
 קכח עַל כֵּן כָּל פְּקוּדֵי כָל יִשְׂרָאֵל כָּל אֲרֶחַ שֶׁקֶר
 שִׁנְאַתִּי:

קכט פְּלֹאוֹת עֲדוֹתֶיךָ עַל כֵּן נִצַּרְתֶּם נַפְשֵׁי: קל פֶּתַח
 דְּבָרֶיךָ יֵאִיר מִבֵּין פֶּתָיִם: קלא פִּי פָעַרְתִּי וְאֶשְׁאֲפָה
 בִּי לְמִצֹּתֶיךָ יָאֵבֵתִי: קלב פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי בְּמִשְׁפָּט
 לְאַהֲבֵי שְׁמֶיךָ: קלג פָּעַמִּי הִבֵּן בְּאִמְרָתֶךָ וְאֵל תִּשְׁלַט
 בִּי כָּל אָוֶן: קלד פִּדְנִי מֵעֵשֶׂק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ:
 קלה פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעֲבֹדֶךָ וְלִמְדֵנִי אֶת חֲקֹנֶה: קלו פִּלְגֵי
 מִים יִרְדּוּ עֵינַי עַל לֹא שְׁמַרְוֵ תוֹרָתֶךָ:

קלז צִדִּיק אֶתָּה יְהוָה וְיֹשֵׁר מִשְׁפָּטֶיךָ:
 קלח צִוִּיתָ צֶדֶק עֲדוֹתֶיךָ וְאַמוּנָה מְאֹד: קלט צִפְתָּתֵנִי

קנאתי כי שכחו דבריך צרי: קמ צרופה אמרתך
 מאד ועבדך אהבה: קמא צעיר אנכי ונבזה פקדך
 לא שכחתי: קמב צדקתך צדק לעולם ותורתך
 אמת: קמג צר ומצוק מצאני מצותיך שעשעי:
 קמד צדק עדותיך לעולם הביני ואמיה:

קמה קראתי בכל לב עני יהוה חקך
 אצרה: קמו קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך:
 קמז קדמתי בנשה ואשועה (לדברך) לדברך יחלתי:
 קמח קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך: קמט קולי
 שמעה בחסדך יהוה במשפטך חייני:
 קנ קרבו רדפי ומה מהותך רחקי: קנא קרוב אתה
 יהוה וכל מצותיך אמת: קנב קדם ידעתי
 מעדתיך כי לעולם יסרתם:

קנג ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי:
 קנד ריבה ריבי ונאלני לאמרתך חייני: קנה רחוק
 מרשעים ישועה כי חקך לא דרשו: קנו רחמוך
 רבים יהוה במשפטך חייני: קנז רבים רדפי
 וצרי מעדותך לא נטיתי: קנח ראיתי בגדים
 ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: קנט ראה כי
 פקודיך אהבתי יהוה בחסדך חייני: קס ראש
 דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:

קסא שָׁרִים רָדַפְנֵי חָנָם (ומדברך) וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לְבִי:
 קסב שָׁשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרֹתֶיךָ כְּמוֹצֵא שָׁלֹל רָב:
 קסג שָׁקֵר שָׁנֵאתִי וְאֶתְעַבֶּה תוֹרֹתֶיךָ אֲהַבְתִּי:
 קסד שִׁבְעַת בַּיּוֹם חִלְלֵתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה:
 קסה שְׁלוֹם רָב לְאַהֲבֵי תוֹרֹתֶיךָ וְאִין לָמוּ מִבְּשׂוֹל:
 קסו שְׁבַרְתִּי לִישׁוֹעַתְךָ יְהוָה וְיִחְוָה וּמִצּוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי:
 קסז שְׁמֵרָה נַפְשִׁי עֲדוֹתֶיךָ וְאַהֲבֵם מְאֹד: קסח שְׁמֵרְתִּי
 כַּמְנוּדֶיךָ וְעֲדוֹתֶיךָ בִּי כָּל דְּרָבִי נְגִידֶיךָ:

קסט תִּקְרַב רַנְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה וְיִחְוָה כַּדְּבָרְךָ
 תְּחַיֵּנִי: קע תְּבוֹא תְּחַנְּתִי לְפָנֶיךָ כַּאֲמַרְתָּ תְּחַיֵּלְנִי:
 קעא תִּפְעֵנָה שְׁפָתֵי תְּחַלֶּה בִּי תִלְמַדְנִי חֶסֶדֶךָ:
 קעב תַּעֲזֵן לְשׁוֹנֵי אִמְרֹתֶיךָ בִּי כָּל מִצּוֹתֶיךָ צְדָק:
 קעג תְּהִי יָדְךָ לְעֲזָרְנִי בִּי כַּמְנוּדֶיךָ בְּחַרְתִּי: קעד תֵּאֲבֹתִי
 לִישׁוֹעַתְךָ יְהוָה וְיִחְוָה וְתוֹרֹתֶיךָ שַׁעֲשַׁעֵי: קעה תְּחִי
 נַפְשִׁי וְתַחֲלִלְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יְעֲזָרְנִי: קעו תְּעִיתִי בְּשֹׁחַ
 אֲבַד בְּקֶשׁ עֲבָרְךָ בִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְהוָה קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתוֹהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׁכִינְתָא מַעְפְּרָא, וְלַעֲלוֹי שְׁכִינַת עֵינֵינוּ אִם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 הַרְיֵנִי מִקְשֶׁר עֲצָמֵי בְּלִימוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת
 כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַבְּתוֹכִים בְּזוֹחַר
 הַקְּדוֹשׁ וּבְרַאשָׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנִי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַוֶּי תְּפִילַת
 דְּדוֹד הַמְּלֻךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִילִים סא ד- ה') בִּי הָיִיתָ
 מַחְסֵה לִי מִגְּדֹל עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוֹרָה בְּאַהֲלֶיךָ
 עוֹלָמִים אַחְסֵה בְּסֵתֶר בְּנִפְיֶךָ סֶלְה. וְאַזְבַּח
 שְׁבְּלִימוֹדֵינוּ זֶה יְהִי שְׂפִתוֹתֶיךָ דוֹבְבוֹת בְּקִבְרִי,
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְבָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַתְּרִין סִפְרָא סִפְרַי הַזּוֹחַר,
 יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וּרְאֵה אֵל עַבְדְּךָ
 כְּעֶלְךָ וְהַדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם. וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָהוּ, וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִילִים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוֹן הָעוֹלָמִים וְאֵדְנֵי הָאָדוֹנִים. אָב הַרְחָמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִרְבָּה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה,
 שְׁקִרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ,
 וְנִתַּתָּ לָנוּ חֶלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מַה אָנוּ,
 מַה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל בְּזַה. עַל כֵּן
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שְׁתַּמְחַל וְתִסְלַח
 לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהוִי עֲזוֹתֵינוּ
 מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶךָ. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּכּוּן אֶת לְבַבְנוּ
 לְיִרְאָתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנְךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהֵי,
 וְתִפְתַּח לְבַבְנוּ הָעֶרְל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וַיְהִי
 לַמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ.
 וְתֵאצִּיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמֹתָנוּ בְּכָל בְּחִינּוֹתֵינוּ.
 וְשִׁיתְנוּצְצֵנוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם
 גְּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֱלֹהֵי בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אֲבוֹתָם
 וּזְכוּת תּוֹרָתָם וְתַמּוּמוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמֵד לָנוּ לְבַל
 נִפְשַׁל בְּדִבְרֵים אֵלֵינוּ. וּבְזְכוּתָם תֵּאֵיר עֵינֵינוּ בְּמַה
 שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים. בְּמֵאֵמֶר נְעִים וּמִרְדוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל
 עֵינֵי וְאַפִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהוִי לְרָצוֹן אִמְרֵי

כִּי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֵיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה יִתֵּן
חֶכְמָה, מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה:

רְבוּן עֲלֵמוֹן, דְּאֵנִתְּ הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעֲוֵא מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא
מְלִין בְּפּוֹמָנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכַתּוּב, וְאַנְכִי
אֶתִּיבָה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא יַעֲזוּל
בְּכַסְפָּא קַדְמָךְ. וְנִזְפִי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלֵאִין
דְּאוֹרִיתָא מִפּוֹמָא דְרִישָׁא דְמְתוּכְתָּא עֲלֵאָה. אָמֵן
וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלָה:

וְנָחַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַנֶּחֱן, וּמִשָּׁם יִפְרֵד
וְהָיָה לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים: וְהַמִּשְׁבָּלִים יִזְהָרוּ
בְּזֶהַר הַרְקוּעַ, וּמִצְדֵיכֵן תְּרַבִּים בְּבוּכְבִּים לְעוֹלָם
וָעֶד: גַּל-עֵינַי וְאַבְיִטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּרִינֵי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
כְּמוֹךָ, וְתְרִינֵי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי, וְתְרִינֵי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי
הַזֶּהֱרַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פּ"ב פ (וְכֹאן יִפְרֵט בְּקִשְׁתּוֹ)
וְלְרִפּוּאוֹת... וְיִשׁוּעַת ... וְלְבָנִים ... הַשֵּׁם יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ יְחֻקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרִפּוּאוֹת הַנַּפְשׁ וְרִפּוּאוֹת

הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי
 ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] ויזשיעהו
 בדבר ישועה ורחמים ... I אמן סלה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבתי שיתקיים בנו
 עתה מקרא שפתינו "ואשים דברי בפיך ובצל ידי
 כפיתידך לנטע שמים וליסוד ארץ", להעלות לרוזם
 ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט
 ופורפירא עלאה ולארמון שעל מבוננו ישב להחזיר
 עמדה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתינו "והיה
 אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 באור שבעת הימים". ובזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי
 אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
 שנברא עד סופו ברצונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו
 עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה,
 וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוינו במהרה
 בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתינו "ויאמר אלהים יהי
 אור", ויזרח עלינו אור יהוה, ביום שהוא יהיה יהוה
 אחר ושמו אחר, אמן נצח סלה ועד. (נסח התפלה מתוך

לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂזוּבֵיתִי לְלִמּוּד וְלַחֲגוּת בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה וְיִתְרָה עֵילָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים
 שְׁלַמְדְּנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וְלִזְרַעְנוּ וְנִזְכָּה
 לְהַבְטִיחַת הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
 וּלְשָׁבִי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת בְּרוּתִי
 אֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר
 שִׁמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע
 זֶרַעַךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ
 הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, זט) וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי
 בְּפִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲפוּ
 אֲתָהּ. וּבִרְכַת מוֹשֶׁה רַעֲיָא מְחִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַחְרָה
 דִּידָן, יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּז אַל נִכְר, וְרֵאוּ עֵינֵינוּ
 וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאַמַת בְּאִמֹר
 לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
 (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 מִזֶּב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
 וְעָלֵינוּ בְּחֵמוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעֵשׂוּ רְצוֹנְךָ.
 בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבַתְחֻלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְבוֹנֵנוּ.
 וְחַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקְנֵנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ

לְתוֹכוֹ, וְהָשֵׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתֶם וּלְיוֹיִם לְדוֹכְנָם
 לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְנִוְיָהָם. וּמְלָאָה
 הָאָרֶץ דַּעַה אֶת יְהוָה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִךְ
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוד הגאולה

"בראשית תמן" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

תקוני זוהר - תקונא ארבעין ותלת (זוהר הקדוש ד' פ"ב ע"א)

א. הַבְּנִים צוֹעֲקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה
 בְּרֵאשִׁית תְּמָן אֶת"ר יב"ש, וְדָא אִיהוּ "וְנָתַר
 יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ" (ישעיהו יט ה), בְּהַחֲוָה זְמַנָּא
 דְּאִיהוּ יִבֶשׁ וְאִיהוּ יִבְשָׁה, צוֹנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוָדָא
 וְאֹמְרִין "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, תְּדָא
 הוּא דְכַתִּיב (משלי א כח) "אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה".

תרגום ללשוה"ק

בראשית, שם את"ר יב"ש, וְזֵהוּ נִהָר יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ, (שם ה), בְּאוֹתוֹ
 זְמַן שְׁהוּא יִבֶשׁ וְהִיא יִבְשָׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמַטָּה בְּיַחְוָד
 וְאֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה. זֵהוּ שְׁכַתּוּב (משלי
 א כח) אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל
בעולם

וְהָבִי מֵאֵן הַגֵּרִים דְּאַסְתִּילַק קַבְלָה וְחֻכְמָתָא
מֵאוּרֵייתָא דְבַעַל פֶּה וּמֵאוּרֵייתָא דְבִכְתָּב, וְגֵרִים
דְּלֹא יִשְׁתַּדְלוּן בְּחֹן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֱלֹא פִשְׁט
בְּאוּרֵייתָא וּבִתְלֻמוּדָא, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ
מִתְהוּא נְהָר וּמִתְהוּא גֵן, וְזִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אִתְבְּרִי
בְּעֻלְמָא וְלֹא יוֹלִיף תְּהִיֵּא אוּרֵייתָא דְבִכְתָּב וְאוּרֵייתָא
דְּבַעַל פֶּה, דְּאִתְחַשְׁב לִיה כְּאֵלוּ אַחְזֵר עֲלֵמָא לְתַהוּ
וּבְהוּ, וְגֵרִים עֲנִייתָא בְּעֻלְמָא וְאוּרֵי גְלוּתָא.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר
שלא למד

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית
א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא

תרגום ללשוה"ק

וְכַךְ מִי שְׁגוּרִם שְׁתַּסְתִּילַק קַבְלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
וּמִתּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, וְגוּרִם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְלוּ בְּחֵן, וְאוּמְרִים שְׁאִין אֱלֹא
פִשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלֻמוּד, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזֵן
מֵאוּתוֹ נְהָר וּמֵאוּתוֹ גֵן. אוֹי לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא
יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ
הַחֲזִיר הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבְהוּ, וְגוּרִם עֲנִי בְּעוֹלָם וְאָרֶץ הַגְּלוּת.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי

ליה יבִּשָׁה, מֵאֵן תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין. אָמַר לִיה, פְּרִי, הָכִי
 אוֹלִיף תִּיבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, דְּאִם בַּר נִשׁ יַחְזוֹר
 בְּתִיבְתָא, נְחִית לָהּ גְבִיעֵי דְאַסְתִּלַּק, וּמַה דִּתְהוּ
 יבִּשָׁה קָרָא לָהּ אָרְצִין, וְנִתְר דִּתְהוּ חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא
 לִיה מְקוּנָה הַמִּים וַיָּמִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י'
 "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוּנַת הַמַּיִם קָרָא
 יָמִים", בְּתַהוּא זְמַנָּא דְאַתְקְרִי אֶרֶץ מַה פְּתִיב בִּיה
 (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין", לְאַפְקָא
 זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינֹן נִשְׁמַתִּין (דף פב ע"ב) כָּל חַד
 לְזַנְיָהוּ, אֲלִין נִשְׁמַתִּין דְּאַתְגְּזְרוּ מִכּוּרְסֵי יִקְרִיָּה, וְאֲלִין
 רוּחִין דְּאַתְגְּזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֲלִין נַפְשִׁין דְּאַתְגְּזְרוּ

תרגום ללשון"ק

אֲלַעְזָר: אָבָא, וְהָרִי קָרָא לוֹ יבִּשָׁה, מֵאִיפָה תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין? אָמַר
 לוֹ: בְּנֵי, כֶּף לְמַד תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂאִם אָדָם יַחְזוֹר
 בְּתִשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲיָן שְׁהִסְתִּלַּק, וּמַה שְׁהִיָּתָה יבִּשָׁה קוֹרָא
 לָהּ אָרְצִין, וְלִנְהָר שְׁהִיָּה חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא לוֹ מְקוּנָה הַמִּים וַיָּמִים,
 זְהוּ שְׁכְּתוּב (שם י') וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוּנַת הַמַּיִם
 קָרָא יָמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁנִקְרָאת אֶרֶץ, מַה כְּתוּב בּוֹ? וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין, לְהוֹצִיא זְרַעִים וּפְרוֹת שְׁהֵן נִשְׁמוֹת, (דף
 פב ע"ב) כָּל אֶחָד לְמִינְהוּ, אֵלוּ הַנִּשְׁמוֹת שְׁנִגְזְרוּ מִכְּפָסָא כְּבוֹדוֹ,
 וְאֵלוּ רוּחוֹת שְׁנִגְזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֵלוּ הַנִּפְשׁוֹת שְׁנִגְזְרוּ
 מִהָאוּפְנִים, כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינְהוּ אֶת כָּל אֶחָד כְּרָאוּי. עַץ פְּרִי
 - זֶה תְּלַמִּיד חֻכָּם, עֲשֵׂה פְרִי - זוֹ בַת זוּגוֹ, לְכָל אֶחָד כְּרָאוּי (כּל
 אֶחָד הוֹצִיא לְמִינוֹ).

מֵאוֹפְנִים, כָּל חֵד אַפִּיק לְזַנְיָהוּ לְכָל חֵד בְּדָקָא
 יֵאוֹת, ”עֵץ פְּרִי” דָּא תַלְמִיד חָכָם, ”עוֹשֶׂה פְּרִי” דָּא
 בַּת זַנְיָהוּ, לְכָל חֵד בְּדָקָא יֵאוֹת (כּל חֵד אַפִּיק לְזַנְיָהוּ).

ד. הת”ח שְנַשְׁמָתוֹ גְדוֹלָה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ
 לוֹמֵד זֹהָר

וְעוֹד ”עֵץ פְּרִי” דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, ”עוֹשֶׂה
 פְּרִי” דָּא צְדִיק, ”אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ”
 דָּא שְׂכִינְתָא, דְּכָל זָרְעִין אֲתַבְּלִילֵן בֵּיהּ, וְהָכָא
 פְּקוּדָא דְפְרִיָה וְרַבִּיָה לְמַעַבְד אַפִּין וְזָרְעִין, הָדָא
 הוּא דְבְתִיב (ישעיה מה יח) ”לֹא תִהְיֶה בְרָאָה לְשַׁבַּת
 יְצֻרָה”, וּמָאן דְאֲתַבְּטַל מִפְרִיָה וְרַבִּיָה, כְּאֵלוֹ אַחֲזִיר
 לְתַחִיא אֶרֶץ יְבֻשָׁה, וּמוֹנֵעַ בְּרַכָּאן מִינָהּ, כָּל חֵד
 לְפּוֹם דְרַגְיָה, מָאן דְפָגִים לְתַתָּא פָגִים לְעִילָא,
 לְאַתֵּר דְאֲתַגְזֵר נְשַׁמְתִּיהּ.

תרגום ללשוה”ק

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי, עוֹשֶׂה פְּרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר
 זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ - זֶה הַשְּׂכִינָה, שְׁכַל הַזָּרְעִים נִכְלָלִים בֵּיהּ, וְכֵאֵן
 הַמְצוּהָ שֶׁל פְּרִיָה וְרַבִּיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, זֶהוּ שְׁכַתוֹב לֹא
 תִהְיֶה בְרָאָה לְשַׁבַּת יְצֻרָה, וּמִי שְׂמַתְבְּטַל מִפְרִיָה וְרַבִּיָה, כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר
 אֵת אוֹתָהּ אֶרֶץ יְבֻשָׁה, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרַכּוֹת, כָּל אֶחָד לְפִי דְרַגְתּוֹ,
 מִי שְׁפּוֹגֵם לְמַטָּה פּוֹגֵם לְמַעְלָה אֵת הַמְקוֹם שֶׁנִּגְזְרָה נְשַׁמְתּוֹ.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמ"ק: טוב לומר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר (סדור רַבֵּי שְׁבַתָּא מֵרֵאשִׁיב). וּפְתַח הַחֵיד"א, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנֵי קַדִּישֵׁי, שֶׁהֵיא מְסַגֶּלֶת לְקַבֵּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מוֹדָה בְּאַצְבַּע סוּף סִימָן י'). וְהַרְ"ח הַטוֹב כָּתַב, שֶׁבְּאַמִּידָתָהּ מְסוּגָל לְבְרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בְּהַר סוּף הַהַקְדָּמָה).

וְיֵהי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וְאָמַר¹⁸¹: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ¹⁸² הוּא

וְאָמַר רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבֹן. אַנְתָּ הוּא עֲלָתָה עַל

אַחַד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

¹⁸¹ . כתב ה"כסא מְלָךְ: "זאת התפלה בפרושה, ארוכה מארץ מדה". ¹⁸² . הנה 'רבון' בגימטריא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן המאירים בעולמות אבי"ע (אצילות, בריאה, יצירה, עשיה) עם שם הוי"ה שכוללם ומחברם, גימטריא 258 - ועל זה אמר אליהו הנביא זכור לטוב דאנת הכולל כל העולמות ומחיה את כולם, ולכן פתח בלשון

כָּל עֲלֵאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֻלָּם מַעַל כָּל נְעֻלָּמִים.

לִית מַחֲשָׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלִל.
 וְאִין מַחֲשָׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשְׁיֵגָה כָּלִל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׂר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגַלִּית עֵשֶׂר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוּן עֵשֶׂר סְפִירוֹת, לְאַנְהָגָא
 וְקוּרְאִים לְהֵם עֵשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוּן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אֲתַגְלִין,
 בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם אֲתַגְלִין, נְגַלִּים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשרה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כְּנִשְׁמָה הַשׁוֹכֵנֶת בְּגוּף (לשם שבו ואחלקה). ועָמָם הוא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, שְׂכָמוֹ שֶׁהִנְשָׁמָה בְּכַדִּי לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, כְּגוֹן כְּתִיבָה וְכוּ', צְרִיכָה אֶת הַגּוּף, כֵּן בְּחַר ה' לַעֲשׂוֹת אֶת מְלָאכְתּוֹ עַל יְדֵי " כַּחוֹת הָאֱלוֹ, אֲשֶׁר הִמָּה הֵי סְפִירוֹת אֲשֶׁר עָמָם ה' מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם (באר לחי רואי). וְזֶה מִזֶּה שְׂאֵמֵר אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאתָ עֵשֶׂר תְּקוּנִים שֶׁהֵם הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת, בְּכַדִּי לְהַנְהִיג עָמָם אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְאֶת הָעוֹלָם הָזֶה, וּבְכַחוֹת אֱלוֹ אַתָּה נִסְתָּר מִבְּנֵי אָדָם, מִשׁוּם שְׂאֵתָה מִשְׁפִּיעַ רַק עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת. - וְהוֹסִיף וְאָמַר לְה', אַתָּה הוּא שְׂמִינְחָד אֶת כָּל הַכַּחוֹת שֶׁל הַסְּפִירוֹת, שֶׁהֵנָּה יֵשׁ כַּחוֹת דִּין וְיֵשׁ כַּחוֹת חֶסֶד, וְה' הוּא מַחְבֵּר בִּינֵיהֶם, בְּכַדִּי לְמַתַּק אֶת הַדִּין בְּחֶסֶד, וְכִשְׁהֵם מִמוּתָקִים נִקְרָאִים כוֹחוֹת הַרְחֻמִּים, וּמִשׁוּם שְׂאֵתָה כְּנִשְׁמָה בְּתוֹךְ הַכַּחוֹת הָאֱלוֹ, כְּנִשְׁמָה לְגוּף, לְכֵן מִי שְׂמַפְרִיד בֵּין כַּחוֹת הַדִּין לְכַחוֹת הַחֶסֶד, בְּכַדִּי אֲשֶׁר הוּא חוֹטָא לִפְנֵי ה', וּמַעוֹרֵר

וְעֹלָמִין דְּאַתְנַגְלִין. וּבַהוּן אַתְּתַבְּסִיאת
 וְעוֹלָמוֹת הַנְּגַלִּים. וּבְהֵם אַתְּתַמְכְּסָה

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַתְּתַהּ הוּא דְקִשְׁרִיר לֹון
 מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתְּתַהּ הוּא שְׁקוּשְׁרִיר אֹותָם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַתְּתַהּ מְלַגְנָאוּ -
 וּמִיַּחַד אֹותָם. וּמִפְּנֵי שְׂאַתְּתַהּ מִבְּפְּנֵים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבַרְיָהּ
 כָּל מִי שְׂמִבְדִּיל וּמִפְרִיד אַחַד מִחֲבָרוּ,

מֵאַלְיִן עֵשֶׂר [סְפִירָן], אַתְּתַחֲשֵׁב לָהּ
 מֵאַלוּ עֵשֶׂר, סְפִירוֹת, נְחָשֵׁב לוֹ

כְּאַלוּ אַפְרִישׁ בְּרַוְהוּ. וְאַלְיִין עֵשֶׂר
 כְּאַלוּ הוּא מִפְרִיד בְּרַ. וְאַלוּ עֵשֶׂר

את כוח הדין, הרי הוא כְּבִיכּוֹל מִפְרִיד את הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵצְמוֹ, אֲשֶׁר שׁוֹכֵן
 בְּכַחוֹת הָאֵלוּ כְּנִשְׁמָה בְּגוּף (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). ד. אור אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. ה. פִּי
 עַל יְדֵי הָעוֹנוֹת מִפְּסִיק הַשְּׁפַע לְמַעְלָה, וְכִמּוֹ שְׂכָתוֹב "וְנִרְגַן מִפְרִיד אֶלּוּף",
 שְׂרָצוֹנוּ יִתְבָּרַךְ לְהִיטִיב לְבְרוּאֵיו לְעוֹלָם, וּבְעוֹנוֹת מוֹנֵעַ כְּבִיכּוֹל אֶת הַרְצוֹן
 מִלְּהִטִּיב, וְכִמּוֹ שְׂכָתוֹב "וּבְכַפְשֵׁעִיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם", וְעַל פֶּן הָאֶרֶת הָעוֹלָמוֹת
 בְּאַחֲרִיתוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי. ו. הִנֵּה מִדַּת הַחֲכָמָה, הַחֲסֵד וְהַנְּצַחַת, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים
 חֲסֵד בְּעוֹלָם. וּמִדוֹת הַבִּינָה גְבוּרָה וְהוֹד, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים דִּין וּמַעֲנִישִׁים אֶת
 הַחוּטָאִים. וּמִדוֹת הַכְּתָר תְּפָאֶרֶת יְסוּד וּמְלִכּוּת, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים רַחֲמִים, כְּלוֹמַר
 לֹא רַק דִּין וְלֹא רַק חֲסֵד, שְׂאֵם ה' יִשְׁפִיעַ רַק חֲסֵד, בְּרַב טוֹבָה חוּטָאִים, וְאֵם
 יִשְׁפִיעַ רַק דִּין, בְּרַב קִשְׁי פּוֹרְקִים עַל, וְלִכֵּן ה' מְשִׁפִּיעַ בְּדַרְךָ כָּלֵל רַק רַחֲמִים

סְפִירוֹת אֲנוּן אֲזַלִּין בְּסִדְרָן, חֵד אַרְיָד.
סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים, כְּסִדְרָם, אַחַד אַרְוֹד,

וְחֵד קָצֵר וְחֵד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא.
וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹזָן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
שְׂמִנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמִנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
לֹא מְלַמְעָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטָרָא. לְבוֹשִׁין תַּקְנֵת לֹזָן דְּמַנְיָהוּ.
צִד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׂמֵהֶם

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
פְּרוּחִים נְשַׁמּוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכַמָּה

גוֹפִין תַּקְנֵת לֹזָן, דְּאַתְקָרִיאוּ גוֹפִין
גוֹפִים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גוֹפִים

(הגר"א). ז. כלומר קו זמין ארוך קו שמאל קצר וקו אמצע בינוני. ח. דהינו
לפנימיות ה' ספירות (הגר"א) - לבוש רוחני הכנת לעשר כחות האלו שעמם
אתה מנהיג את העולם, והלבוש של הכחות האלו, הן הנשמות של בני האדם,
ועל זה אמרו חז"ל שהאבות הם המורכבה, למשל אברהם היה מורכבה לספירת
החסד, ולכן הוא תמיד היה מארח אורחים, ויצחק היה מורכבה למידת הגבורה,
ולכן מסר עצמו למות על קדוש ה' וכו'. אמנם עקר נשמת האדם היא בעולם
העליון כמובא בנפש החיים בשם הגר"א, ולכן לנשמה בעולם העליון גם יש גוף

לְגַבִּי לְבוֹשֵׁינִי דְּמַבְסִין עֲלֵיהוֹן.
 כְּלָפִי הַלְבוּשִׁים שְׂמֻכְסִים עֲלֵיהֶם,

וְאֵת־קְרִיאֵנוּ^{טו} בְּתַקוּנָא דָּא: חֶסֶד^ו -
 וְנִקְרְאִים בְּתַקוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד

דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא - דְּרוּעָא
 זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ

רוחני, ומשום שיש י' ספירות, יש י' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הגר"א). י. מדת החסד: עמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מדת הגבורה: עמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מדת הגבורה מתגבר על יצרו הרע, והיא כנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מדת התפארת: עמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרפז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שמדתו "ויעקב איש תם יושב אהלים" (בראשית כ"ה, כ"ו), והוא לפיכך התורה שהוא מרפז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומים וְלִילָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרובה למדה הזאת. מדות הנצח וההוד: אשר עמם משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח כנגד רגל ימין וההוד כנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מדת היסוד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתיחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפיע והברכה. מדת המלכות: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תְּפַאֲרַת - גּוּפָא. נְצַח וְהוּד
 שְׂמַאל. תְּפַאֲרַת כְּנַגְדַּת הַגּוּף. נְצַח וְהוּד

- תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא,
 כְּנַגְדַּת שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף,

אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פְּהַ תּוֹרָה
 וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרָאת פְּהַ, תּוֹרָה

שְׁבַעַל פְּהַ קְרִינֵן לָהּ. חֲכָמָה יִיא -
 שְׁבַעַל פְּהַ קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מַחְשְׁבָה מְלַגְנָאוּ. בִּינָה -
 הִיא הַמוֹחַ, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׁבַכְנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
 הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלוֹ שְׁנֵיהֶם (הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה)

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת" לִיהוּה
 נֹאמֵר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כֵּן הַמְחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא תִּיקוּן הַבְּרִית, וְהַקְב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כְּנַגְדַּת סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקוּן הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם. וְהִיא הַמְדָּה הַשְּׁנֵי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעָמָה הוּא יֶסֶד אֶת בְּרִיאַת הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כְּנַגְדַּת הֵלֵב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְדָּה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעָמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִית, הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וְכֵן שֶׁפָּרְשׁוּ חַז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַקּוֹבְנִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ יוֹבֵל. כְּתָר עֲלִיוֹן - אֵיהוּ כְּתָר
 אֱלֹקִינוּ. כְּתָר עֲלִיוֹן, הוּא כְּתָר

מַלְכוּת. וְעִלָּה אֶתְמַר: מְגִיד
 מַלְכוּת, וְעִלְיוֹ נֹאמֵר מְגִיד

מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיהוּ קַרְקֶפֶתָא
 מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלָיו

דְּתַפְלִי. מְלַנְאוּיָא אֵיהוּ אוֹת יו"ד
 תַּפְלִין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד

וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו | וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א
 וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"א וְאוֹת ה"א

דְּאֵיהוּ אֶרְח אֶצִּילוֹת. וְאֵיהוּ שְׁקִינ
 שְׁהוּא דְרָךְ אֶצִּילוֹת, וְהוּא מְשֻׁקָּה

(רמח"ל). מֵדַת הַכְּתָר: הִיא הַמְּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
 וְהִיא נִקְרָאת כְּתָר מַלְכוּת מִשּׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוֹמַר
 שֶׁהַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הַמְּדָה הָאֲחֵרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
 (זוהר). וְזֶה כּוֹה שְׁאֵמַר "מְגִיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", הַכְּתָר הוּא רֵאשִׁית וְהַמַּלְכוּת
 אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהָרֵאשׁ נִכְלָל וּמִתְגַּלָּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. יב. עַל דְּרָךְ
 בְּאוֹר הַגֵּר"א. יג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנָן הַנִּשְׁמָה
 הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא **בְּדְרוּעוּי** **וְעַנְפוּי** **כְּמִיא**
 אֶת הָאֵילָן בְּזִרְעוֹתָיו וְעַנְפוֹי,
דְּאֵשְׁקִי **לְאֵילָנָא** **וְאֵתְרַבִּי** **בְּהוּא**
 שְׁמִשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתוֹ
שְׁקִיוֹ:
 הַהֶשְׁקָאָה.

רְבוּן עֲלָמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלּוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאֵשְׁקִי לְאֵילָנָא
 וְסַבְתַּת כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מְשַׁקֶּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
בְּהוּא נְבִיעוּי וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ.
 בְּנִבְיַעַת הַמְעִין, וְאוֹתוֹ אֹר הַמְעִין הוּא
כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה לְגוּף,
לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית
 לְגוּף. וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן, וְאִין

דְּיִוְקָנָא [יז] מִכָּל מַה דְּלִגְנָאוּ וְלִבְרָ.
דְּמוֹת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת [יח] שְׁמֵיא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
וּבְרֵאת שְׁמֵים וְאַרְץ, וְהוֹצֵאת

מִנְהוֹן [יח] שְׁמֵשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיא
מֵהֶם שְׁמֵשׁ, וְיָרַח, וְכוּכְבֵּים

וּמְזֻלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדְשָׁאִין,
וּמְזֻלוֹת, וּבְאַרְץ בְּרֵאת, אֵילָנוֹת, וְדְשָׁאִים,

וְגִנְתָּא דְּעֵדָן, וְעֵשְׂבִין, וְחִיוֹן וְעוֹפִין
עֵדָן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא,
וְדָגִים, וּבַהֲמוֹת, וּבְנֵי, אָדָם.

טז. גם לא רוחנית כּמוֹ שְׁכַתּוֹב (ישעיה מ, י"ח) "וְאֵל מִי תִדְמִיוֹן אֵל וּמַה דְּמוֹת תַּעֲרֹכוּ לוֹ", (ובַּפְּסוּק כ"ה שם) "וְאֵל מִי תִדְמִיוֹנִי וְאַשְׁוֶה יֹאמֵר קְדוֹשׁ". יז. כְּלוֹמֵר שֶׁהֵם תּוֹלְדוֹת שְׁמִים וְאַרְץ, שֶׁנִּבְרְאוּ אַחַר בְּרֵאת הַשְּׁמִים וְהָאָרֶץ, כְּלוֹמֵר שֶׁעַל דִּי כִּף יָרְאוּ אֶת גְּדוּלְתוֹ וְתִבְרָךְ, וְלִמְדוּ מֵהֶם אֶת הַדְּרָךְ הַנְּכוֹנָה, כְּגוֹן מִנְמָלָה יֵשׁ לָנוּ לְלַמֵּד שְׁלֵא לְהַתְעַצֵּל, כּוֹשֹׁם שֶׁהִיא בְּרִיָּה חֲרוּצָה מְאֹד כְּמוֹבָא בְּגִמְרָא בַּחֲלוּן, וְעוֹד, וּבְכֻלּוֹת נִקְרָא שְׁמִים וְאַרְץ. "כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמי וְלִכְבוּדֵי בְּרֵאתֵינוּ יִצְרַתֵּינוּ אִף עֲשִׂיתֵינוּ" (ישעיה מג, ז). יח. נִרְאֶה לִי, אֵלּוּ עֲשְׂבִים שְׁשׁוּרְשָׁם בְּגֵן עֵדֶן וּמִסּוּגָלִים לְרַפּוּאת הָאָדָם (בְּדֵי עֲרֵבוֹת).

לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלֵאִין, וְאִידְ וְאִידְ
 לְהַפִּיר וְלְהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיּוֹנִים, וְאִידְ

יְתַנְהַגּוֹן בְּהוֹן עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וְאִידְ וְאִידְ
 יְתַנְהַגּוֹן בְּהֵם עֲלִיּוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִידְ

אִשְׁתְּמוֹדְעָאן עֲלֵאִי וְתַתְּאִי, וְלִית וְאִין מִי
 נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיּוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידְעַ בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנַךְ, לִית יְחוּדָא
 שְׂיֹדְעַ וּמְשִׁיגַ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבְלַעְדֵי אֹרוֹ וְתַבְרַךְ, אִין יְחוּדַ

בְּעֲלֵאִי וְתַתְּאִי וְיִטָּ. וְאַנְתָּ אִשְׁתְּמוֹדְעַ
 בְּעֲלִיּוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְכָר וְנוֹדְעַ

אֲדוֹן עַל כֹּלָא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד -
 אֲדוֹן עַל כֹּלָם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אַחַד -

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוֹן וְשִׁ
 שֵׁם יְדִיעַ, וּבְשִׁמוֹת

אֶתְקַרְיָאוּ מִלְּאֲבִיָּא וְיִטָּ. וְאַנְתָּ לִית לָךְ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְלֻאָכִים. וְאַתָּה אִין לָךְ

יט. עפ"י פסא מְלָךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכֹנְנָתָם שְׁהוּא יְתַבְרַךְ יְחִיד בְּכָל
 הַעוֹלָמוֹת. כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְקוֹנִים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (פסא מְלָךְ).

יֵשׁ יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל
 שֵׁם יְדוּעָ, שְׂאֲתָה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׂמַהֲנָן^[כא], וְאַנְתָּ הוּא שְׂלִימוֹ דְכָלְהוֹ.
 הַסְפִּירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תַסְתַּלֵּק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוֹ
 וְכֹאשֹׁר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׁפָעְתָּךְ מֵהֶם, יִשְׂאָרוֹ

כָּלְהוֹ שְׂמַהֲנָן כְּגוֹפָא בְּלֵא נִשְׁמַתָּא.
 כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלֵי נִשְׁמָה.

אַנְתָּ^[כב] הוּא חַכְמִים וְלֵא בְּחַכְמָה
 אַתָּה הוּא חָכָם וְלֵא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֵא בְּבִינָה
 הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא הנשקוה המוחיה את כולם ואין להם כוח מעצמם כלל. **כב.** כי כל הנאצלים יש להם חכמה מוכח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה, הוא מקור הכל, ואין ידיעה חוץ מקונו, ואין חיים חוץ מקונו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא הממוציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם, ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם מקונו שיהיה צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באזן לשומעו, ואין כוח בלב האדם להשיג ולהפיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל ויתקדש שמוה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אליהו לרבי אליהו מאני ז"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אַתְר יְדִיעָא וּבְנֵי, אֵלָא
 הַיְדוּעָה בְּסִפְרוּת. אֵין לָךְ מְקוּם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֵלָא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבַנֵּי
 הַנְּהַגְתָּךְ לְהַדְיַעְנוּ תּוּקְפָךְ וְחִזְקָךְ לְבַנֵּי

נְשָא וּבְרֵי. וְלֹא־חֲזָאָה לֹוֹן אֵיךְ אֶתְנַהֵג
 אָדָם. וְלֹהֲרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מוֹתְנַהֵג

עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינֹוֹן צְדָק
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֵם צְדָק

וּמִשְׁפָּט, כְּפִיּוֹם עוֹבְדֵי־חַוֹן וְדַבְּנֵי
 וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי

נְשָא וּבְרֵי. דִּין וּבְרֵי. אֵיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא

כג. כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ בַמִּדְרָא (וְצֵא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנְיָם שְׂמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוּם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי).
 כד. שְׁכַל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקֵף וְהַחֹזֶק וְהַנְּהַגָּה לְבַנֵּי אָדָם. - שְׁכַל עֲנָן שֶׁבְּרָא אֱלוֹקִים הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, הַכֹּל לְכַבְּדוֹ בְּרָא, לִידַע וְלַהּוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּפִיכּוֹל מוֹתְנַהֵג עַל פִּי הַסְּפִירוֹת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפִי עוֹבְדֵי־חַוֹן דְּבַנֵּי נְשָא שְׁכַפֵּי הַמִּדָּה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשַׁלֵּם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). כה. כְּדִי שְׂתַרְאֵה מְלֻכּוֹתוֹ וְתִבְרַךְ עֲלֵיהֶם. כו. מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְפָרֵשׁ אֵיךְ הַשְׁ"ת מוֹשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג'ת נְהִי"ם לְהַנְּהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנִי, ה' דָּן

עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא [כז]. צְדָקָה -
 העמוד האמצעי.

מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזֵנִי צְדָקָה [כח]
 המלכות הקדושה. מאזני צדק,

תֵּרִין סְמִי קְשׁוּמֵ. הִיז צְדָקָה - אוֹת
 שני עמודי האמת. היז צדק, היא אות

בְּרִית. כֹּלָא לְאַחֲזָאָה אִידָּךְ אֶתְנַהִיג
 ברית. הכל להראות אידך מתנהג

עֲלֵמָא [כט]. אַבְל [ל] לֵאלוּ דְּאִית לָךְ צְדָקָה
 העולם אבל לא שיש לך צדק

אותו ברחמים, לא בהקסד ולא בדין, אשר רחמים אלו הפה מודת התפארת. ואם האדם דן לכף זכות, ה' דן אותו בצדק, דהינו מלשון צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת כנסת ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מודות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר הפה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). והיו צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הברית מילה העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדין, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהפה פעין ג' דינים. כזו. שהיא מדת התפארת. כח. הם מודות נצח והוד, שתוקמים את התפארת שנקראת אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והקמתקם וקחברם הוא התפארת, הם הרחמים הנולדים ממיזוג הדין והחסד. כט. כל המודות הפה עומדות להראות אידך השי"ת מנהיג את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם. 7. כמו שכתוב: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פ"ג ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט

יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמִי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלִין

מְדוּת כָּלִל וְלֹא.
 הַמְדוּת כָּלִל.

הַיְהִי בְּשִׁסִּים אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאִין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְזוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי
 הַקְּדוּשׁ דְּלִיָּה אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאִין זוּלְתוֹ
 לְגַאּוּל הַשְּׁבִינָה וְיִשְׁרָאֵל מְגֻלּוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֹהֵינוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגִלְהַ רְזִי תוֹרָה. (הַדְּרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲרָשׁ

❖ ~~~~~ ❖

אֵלָא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּן
 יוּכְלוּ לְקַבֵּל שְׁכָרָם מוּשְׁלָם. ❖ אָבֵל אִין תַּאֲר מְדוּת בְּעִצְמוֹת הָאִין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמִים, וְאִין לְכַנּוּת בּוּ שׁוּם מְדָה וְסִפְיָה כָּלִל. - כְּלוּמַר אָף
 עַל פִּי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְדוּת וּפְעֻלָּתָם אִין אָנוּ אוֹמְרִים שְׁהַשְׁמוֹת הֵם
 תַּאֲר מַעֲצָמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שְׁל הַמְדוּת אֵינָם כִּי אִם מְדוּת
 וְכֻלִּים שְׁמֻנְהִיג בְּהֵם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 מְדוּת כָּלִל, רְצוּנוֹ לֹאמַר שְׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוֹת לֹא אִית בֵּיה מִכָּל אֱלִין מְדוּת
 כָּלִל (זִיו הַזּוּהַר). - וְעַיִן סִפְר הַפְּרִדָּס מְהַרְמ"ק (שַׁעַר עֲצָמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתְּבָ שְׁחִסַּר
 כָּאִן סוּף הַמְאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֵל הַנְּרַצָּה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל.
 וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נִדְפַס הִגְהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מַאִיר פֶּאפִּירֵשׁ, וְז"ל: מִצְּאִיתִי כְּתוּב כָּאִן
 בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חִסַּר כָּאִן וְשִׁייד לְכָאִן מַה שְׁכַתְּבוּ בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דף נה): "אִיהוּ
 אֶפִּיק כְּלֵא" עַד "פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּו" עַכ"ל. וְבַהּצְּאָת קַתּוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצָא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרַד ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאִינוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד) סוּף ד"ה

בּוֹאֲגָלוֹ זִיעַ). וְאָמֹד מֵעֵתָה רָצָה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 שֶׁהִרְשִׁיבֵנו לֹא יַחֲוֹשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת וּלְחִדּוֹשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן
 כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ הוֹרְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זֹלְתָנוּ בְּדוֹד
 לְגֵאוּל הַשְּׂכִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי
 שְׁמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאֵל תִּתְּחַדּוּשׁ וְחִדּוֹשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לְךָ לְבַד
 אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְרוּמִים לְחִדּוֹשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִיו הַיּוֹהָר).

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִיזִין וְלִבּוֹ

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִיזִין וְלִבּוֹ

עַל יְדָךְ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ.
 עַל יְדָךְ שְׁהֵרִי רִשׁוּתָא נִתְּנָה לָךְ

לְגַלְתָּא רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה
 לְגַלְתָּא רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

דְּלָא אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא לְגַלְתָּא לְשׁוּם פֶּר
 דְּלָא אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא לְגַלְתָּא לְשׁוּם פֶּר

נָשׁ עַד כְּעֵין:
 אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָה
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ -
 וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה

ג. נראה שהיה דרךם לומר חדושי תורה מעמד, לכן אמר קם רבי שמעון, (בגוהו לר"ח הטוב). ד. אשר המה השמות של הז' מדות מהי' מדות הנזכרות לעיל, שמנהיגות את העולם, [הגדולה - היא מדת החסד, הגבורה - היא מדת הגבורה וכו'] (הגר"א). ה. היסוד נקרא כל, שפולל בתוכו כל ההשפעות הטובות, לשומרי הברית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשפיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הברית, פנודע. ו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבעה ספירות הבנין, שבהם הנהגת העולם, לך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בגוהו לר"ח הטוב). ז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מֵהִימְנָא [ולח] אֶתְעָרוּ מִשְׁנֵתְכוֹן.
הַנְּאָמֵן, הַתְּעוֹרָרוּ מִשְׁנֵתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֵלַי
"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִי צַדִּיקָיָא דְאֲנֹנִי מִסְטָרָא דְהָהוּא.
אֵלוֹ אוֹתָם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם מִחֶלֶק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְמַר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר".
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִי מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר
וְאֵינָם קְרוּיִים מִתִּים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֶאֱמַר

תַּפְאֲרַת, מִשָּׁה - נִצַּח, שְׁנֵזְקִים בְּפִסּוּק "הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֲרַת וְהַנְּצַח",
(בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדָּיִם כָּאֵן מָה שְׁכָתוּב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה עה"פ וַיִּקַּח שֵׁם מֹשֶׁה):
"וַיִּקַּח שֵׁם מֹשֶׁה", סְמֻלְיוֹן אוֹמֵר מִחִילָה [מַעֲרָה] הֵיטָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מֹשֶׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֶאֱמַר כָּאֵן "וַיִּקַּח שֵׁם מֹשֶׁה", וְנֶאֱמַר לְהֵלֵן "וַיִּשְׁקֶה
קִבְרוֹ אֶת אֲבָרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אֲשֶׁתוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רֵאוּבֵנִי פְּרֻשַׁת
בְּרָכָה, בְּשֵׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מֹשֶׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְלָה, וְכֹה
שְׁכָתוּב "וְאֵתָה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וַיִּשְׁקֶה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בְּעַצְמוֹ, אֲכַל
הַמְּלָאכִים יְבִיאָךְ שָׁמָּה בְּטֶהְרָךְ, שְׁלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלָאכִים, עֵין
שֵׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מִשׁוּם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמֻלְיוֹן מְלֵאךְ הֵיךְ,
עֵין שֵׁם, עֵין שְׁכָתוּב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהִכָּרַח לֹמַר שֶׁהוּא שֵׁם
מְלֵאךְ וְלֹא שֵׁם חָכֵם, וְדו"ק (מוֹכְבֵי אוֹר הַבַּעַשׁ"ט וְתַלְמוּדֵיו). וְלִפִּי מִדְּרַשׁ זֶה מוּבָן לְפָנָיו
חֶבֶר וְכָלֵל לְעוֹרֵר אֶת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עִם ג' הָאָבוֹת - שְׁכוּלָם נִקְרָאִים יִשְׁנֵי חֶבְרוֹן.
ד.ח. רַעֲיָא מֵהִימְנָא - מִשָּׁה רַבְּנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנְּאָמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וְגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הַקִּיצוּ" וְרַנְּנוּ" וְגו', מִשֶּׁהָ הַרוּעָה

מִהֵימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ וְלִמָּן
 הַנְּאֻמָּן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחָה

לְאַתְעָרוּתָא דְשְׂכִינְתָא, דְאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעֲוֹרָר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלוּתָא^מ, דְעַד כַּעַן צְדִיקִיא כְּלָהוּ
 בְּגִלוּת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָא בְּחוּרְיָהוּן^{מא}. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

ל.ט. הרשב"י רצה לעשות תיקון לשכינה על ידי גלוי ולמוד סודות התורה, ונקרא "רננו", כדאמרו חז"ל: על הפסוק "קומי רני בלילה לראש אשמורת", אין רנה אלא תורה, ובפרט בלימוד סודות התורה שזה שמחת העליונים ומקרב את הגאולה. ומשה רבינו מתחנן שיעזרו לו לפדות השכינה ע"י לימוד זוה"ק והסוד, וכן כתב באור החיים הקדוש פרשת ויחי פרק מ"ט פסוק י"א.
 מ. להיות השכינה בגלותא באפס שפע באין תומך ועוזר, ועל ידי הלימוד בסודות התורה יהיה סמך וסעד להשכינה הקדושה, וזאת התורת הסוד שהוא ר"ז גימטריה אור"ר גורם ליחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה, והגאולה השלימה במהרה בקיימנו אמן (זו הזוהר). מא. פירוש א' בנחיריהם, מפני כי הנשימה שהוא חיות הגוף היא בחטם כדכתיב נשמת רוח חיים באפיו, וכן ויפח באפיו נשמת חיים. פירוש ב': לכן של העינים כי העפעפים שוכבים על לכן המקוץ

יְהִיבַת שְׁכִינָתָא תַּלְתַּת קָלִיין ^[מבן] לְגַבֵּי
 נְתַנָּה הַשְּׁכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְנֶגֶד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיה: קוּם
 הַרְוֵעָה הַנְּאָמֹן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֶךְ אֶתְמַר:
 הַרְוֵעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהַרֵּי עֲלִידָה נְאָמֵר

"קוּל דְּוֹדֵי דוּפֶק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דְּוֹדֵי דוּפֶק", אֲצִלֵּי בְּאַרְבַּע

אֶתְוֹן דִּילִיָּה ^[מבן], וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֵם בְּכַחֵם, פְּתַחֵי

לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". דְּהָא
 לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". שְׁהַרֵּי פְּתוּב:

"תַּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אֶת הָעֵינַן (בְּנִיחָה לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ב. כְּנֶגֶד ג' אַבּוֹת. (כֶּסֶף מְלֹךְ), טַעַם לְתַלְתַּת קָלִיין
 כְּנֶגֶד ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וְתִקְרָא שְׁמוֹ מִלְּשׁוֹה כִּי מִן הַפְּמִים מְשִׁיתִיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶסֶד ש'
 בְּתַפְאֵרַת ה' בְּגִבּוֹרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׁכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּפֹדֵעַ וּמוֹסְפֵר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תַּלְתַּת קָלִיין (בְּנִיחָה לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ג. בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מדר]. "יִשְׂרָאֵל שִׁי נִמְלָא טַל".
 לְהַגְלוֹתְךָ שְׁהָרִי רֵאשִׁי מְלֵא טַל

"מֵאֵי נִמְלָא טַל"? אֵלֵא אֶמֶר קְדוֹשׁ
 וּמְדוּעַ מְלֵא טַל? אֵלֵא אֶמֶר הַקְדוֹשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַנְתְּ חַשְׁבֶּתְ דְּמִיּוּמָא
 בְּרוּךְ הוּא, אַתְּ הַשְׁכִּינָה חַשְׁבֶּתְ, שְׁמִיּוּם

דְּאֵתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלָנָא
 שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֵלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָאֲלָנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - וְרוּשְׁלִים שֶׁל מַעֲלָה? אִין זָה

הַבֵּי, דְּלֵא עָאֲלָנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתְּ
 כָּךְ, שְׁבָאֲמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֵת

בְּגַלּוֹתָא [מה]. הָרִי לָךְ סִימְנָא: "יִשְׂרָאֵל שִׁי
 בְּגַלּוֹת! הָרִי לָךְ סִימְנָא, "יִשְׂרָאֵל שִׁי"

שֵׁם י-ה-ו-ה, מְעוֹרֵר אֶת אַרְבַּע אוֹתוֹת שֵׁם א-ד-נ-י. מַד. וְלָמָּה נִקְרְאת 'תְּמָרָה',
 מְשׁוּם שֶׁ"תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתְךָ" (אֵיכָה ד' כ"ב). וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ
 (בְּרַכּוֹת נו, ב) הַרְוָאָה תְּמָרִים בְּחֵלֶם תִּמְנוּ עוֹנוֹתֶיךָ שְׂנֵאֲמָר תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן (זו
 הוּזָהר). וְהַשְׁכִּינָה הַקְדוּשָׁה נִקְרְאת תְּמָר כִּנְאָמָר (ש"ה ש ז, ח) "זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה
 לְתְּמָר", כִּאֲשֶׁר הַשְׁכִּינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׂמְחָהּ (בְּדִי עֲרֻבוֹת). מַה. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה

נִמְלֵא טַל [מזו], ה"א שְׂכִינְתָא
 נִמְלֵא טַל" והא היא הַשְּׂכִינָה

בְּגִלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגִלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְחַיִּים שְׁלָה

אִיהוּ טַל. וְדַא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת
 הוא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת

ה"א אוֹת וְא"ו, וְאוֹת ה"א אִיהוּ
 ה"א אוֹת וְא"ו וְאוֹת ה"א היא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מִחֻשְׁבּוֹן טַל [מזו], אֱלָא
 הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבּוֹן טַל"ל, אֱלָא

אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וְא"ו
 אוֹת יוֹד אוֹת הַא אוֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחֻשְׁבּוֹן טַל"ל. דְּאִיהוּ
 עֲלִים הָאוֹתוֹתוֹת לְחֻשְׁבּוֹן טַל"ל, שְׁהִשֵּׁם הַזֵּה

בְּגִלוֹת לְשִׁמְרָה. מזו. טַל הוא בְּגִמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הַא וְאוֹ מִשֵּׁם הַיּוֹד, וְנַעֲלָמָה
 כְּאוֹת ה' שֶׁהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מזו. בְּסוּד וְנִקְרַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן
 שֶׁג' אוֹתוֹת י-ה-וּ בְּמִלּוֹי אֶלְפִין מִסְפֵּר טַל הוא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנָפִין לְה"א
 תַּתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה לְהַתְּרַחֲקוֹתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה
 נִכְנַע מִמָּנָה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת י-ה-וּ, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׂיִהְיֶה הַתְּקוּן
 הַשְּׁלֵם שֶׁתַּתְּקֵרֵב הַה"א תַּתְּאָה לְהַג' אוֹתוֹת י-ה-וּ וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מַלְיָא לְשִׁכְנֵתָא מְנַבְיעוּ דְּכָל
מְמַלָּא אֶת הַשְּׁכִינָה מִמַּעַן הַנּוֹבֵעַ שֶׁל כָּל

מְקוּרֵין עֲלֵאִין. מִיד קָם רַעִיא
הַמְקוּרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, מִיד קָם הַרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עֲמִיה [מח]. עַד
הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עִמּוֹ. עַד

כָּאן רְזָא דִּיחֻדָּא: "כְּרוּךְ יְהוָה
כָּאן סוּד הַיְחוּד.

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

(תקוני זמר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

שִׁפְעַ וְחִיּוֹת מַהֲטָ"ל אֹרוֹת דְּזַעִיר אֲנָפִין, (בְּאֵר לְחַי רֹאֵי). וְעַתָּה מְכַוְּנִין אֶתְּךָ בְּגִלּוֹת,
וְאֵינוֹ מִשְׁפִּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי גְמֻלָּא ט"ל, לוֹמַר שְׂאֵין יְחוּד הָעֲלִיּוֹן. מַח. כְּדִי
לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׁכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחוּד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוּד שֶׁל הוּי"ה-אֲדִנִּי.

וַיְהִי רַעְיוֹא

תְּפִלַּת יְהִי רַעְיוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַעְיוֹן וְזִמְנֵי הַמְּסוּגָל לְקַבֵּל לַת
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעְיוֹא מִן קָדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא
וַיְהִי רַעְיוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קַדִּישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מְכָל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מְכָל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁדִּי טֵלָא
נֶעְלָם מֵהַכֹּל. שִׁיתְמִשְׁדִּי טֵל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמִלְיָא רִישִׁיָּה [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וּלְהַטִּיל | לְחַקְלֵינוּ תְּפוּחִין
וּלְהַמְשִׁיד שְׁפַע אֲנָפִין תְּפוּחִין

מט. חס ושלום אסור לדמוות כל דמוות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא
רבא את הפסוק (דברים כו, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה'
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן". וכל הנאמר הוא רק
לסבד את האזן, ואפילו קושל אינו כי הכל הוא רוחניות דק וצח. ג. חקל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהִירוֹ דְאֲנַפִּין בְּרַעְוָא
 הקדוש בהארת פנים ברצון

וּבְחֲדוֹתָא דְכֻלָּא. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִן קָדָם
 ובשמחת הכל. ויתמשדו מלפני ה'

עֲתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְכָל [נא] קְדֵי־שֵׁין,
 "העתיק יומין" הקדוש מכל הקדושים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל.

רְעוּתָא וְרַחְמֵי חֲנָא וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוֹ
 רצון ורחמים חן, וחסד, בהארה

עֲלָאָה בְּרַעְוִיתָא וְחֲדוּהָ עָלֵי וְעַל כָּל
 עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל

בְּנֵי בֵיתֵי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֱלֵי, וְעַל
 בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְרְקִינָנָא מִכָּל
 כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל

שְׂדָה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפוח הקדוש, שכולל ג' גִּנְנִים (נמשל לתפוח הכולל ג' גִּנְנִים, לָבֵן, אָדוּם, יָרוֹק). נא. הקדוש מכל הקדושים שאין קדוש מקונו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתֵינוּ בִישׁוּן דִּייתוֹן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
 הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיְכִין

וַיִּתְיַהֵב לְנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסָתָא
 וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוֹן וּפְרַנְסָה

מִטְבַּתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזֻלָּא
 טוֹבָה בְּלִי צָרָה, מִהַמְזָל הַעֲלִיּוֹן,

דְּכָל מְזוֹנֵי בֵּיה תִלְיִן. וַיִּשְׁזַבְּיֵנוּ
 שְׁכָל הַמְזוֹנוֹת מְמוֹנ מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִינוּ

מֵעֵינָא בִישָׂא וּמִחֲרָבָא דְּמִלְאָד
 מֵעֵין הַרְע, וּמִחֲרָב מִלְאָד

הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתִּי לְנָא
 הַמּוֹת, וּמְהַדִּין שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשֵׁתָנָא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְחַיִּי
 וּלְכָל נַפְשׁוֹתָנוּ, חֵן וְחֹסֵד, וְחַיִּים

אַרְיִכִי וּמְזוֹנֵי רוּיְחִי וְרַחֲמֵי מִן
 אַרְכִים, וּמְזוֹנוֹת, בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים,

קְדָמִיָּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן,
 מִלְפָּנֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָמֵן וְאָמֵן.
 אָמֵן וְאָמֵן.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שֶׁיֵּאמַר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֵר תִּיקוֹן חֲצוֹת
 לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוּבָא בְּזוּהָר (פְּרֻשַׁת נְחוּמִי דִּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר
 פְּרֻשַׁת פְּקוּדֵי דִּף רכ"ז ע"א, וּבְדִף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחֵר תִּיקוֹן
 לְאָה, יֵאמַר בְּשַׁחֲרִית קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלּוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִּין סוֹדֵם שֶׁל
 דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלֶת גְּדוּלָּה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּידָתָם לְתַקוֹן
 אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים.

(בֵּן אִישׁ חֵי מִקֵּץ י"ב, וּבְשׁו"ת רב פְּעָלִים (בְּחֻלְק סוּד וְיִשְׂרָיִם) הָאָרִיף לְבָאֵר אֶת
 הַמְּאָמֵר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֶׁם שָׁהָ אֶחָד הַמְּאָמְרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד,
 וְכַאֵן הַבֵּאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתַן לְחֶכֶם וְיַחֲכֶם עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיָנִי: אַרְיֵמִית
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְיֵמִית

כִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. נב. הִנֵּה מְרֹב הָעֵלֶם הַסּוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא
 אִמְרוּ אֶלָּא כְּמוֹ בְּדֶרֶךְ תְּפִלָּה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תְּפִלָּה זֹאת, (רַמְח"ל גְּזוּ
 הַרְמִיח"ל). נב. מְבוּא: בְּאוֹר הַמְּאָמֵר הַנִּזְכָּר מִתְאַר אִיךְ מִדַּת הַחֻכְמָה שְׁהִיא
 הַמְּחַשְׁבָּה וְהַשְׂכָּל הָעֵלְיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסֶּה לְהַשִּׁיג אֶת רְצוֹן ה', וּבְכֵךְ
 הִיא זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְּכָלֶת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מְלַמֵּד
 אוֹתָנוּ כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתִבְרַךְ, אֲמַנִּם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג
 אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמֶּנּוּ אֶת הַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה, שְׂרַק
 כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֶת דֶּרֶךְ ה', אֲזִי הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר
 שְׂבַעֲתַיִם, וְחַשְׁקוֹ וְכִיסוּפָיו גּוֹבְרִים, וּלְבַסּוֹף הוּא בְּאֶמֶת
 זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְּכָלֶת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֵלְיוֹן יִשְׁפַע לְשָׁם

יְדָאִי [נד] בְּצִלוֹתֵינוּ לְעֵלָא [נה], דְּכִד
 יְדִי בַתְּפִלוֹת, לְמַעְלָה שְׁכַאֲשֵׁר

רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הָרְצוֹן הָעֲלִיוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֵא אֲתִידַע וְלֵא
 עַל אוֹתוֹ הָרְצוֹן שְׁלֵא נִדְעַע וְלֵא

אֲתַפְּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נִתְּפַס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם

- יִתִּיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק
 בִּיּוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מָאֵי דְאֲפִיק וְלֵא יְדִיעַ, וְנִהִיר מָאֵי
 מֵה שְׁהוֹצִיא, וְלֵא נִדְעַע, וְהֵאִיר מֵה

דְּנִהִיר כָּלֵא בְּסַתִּמוֹ, רְעוּ דְמַחְשְׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלָם. וְרְצוֹן הַמַּחְשְׁבָה

עֵלָא - לְמַרְדָּף אֲבַתְרָה וְלֵא תִנְהַרָא
 הָעֲלִיוֹנָה, לְרָדֵף אֲחֵרִיו לְקַבֵּל הָאֲרָה

לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִסֵּד מוֹתוֹף סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֵר'ן]. נַד . כְּמוֹבָא בְּזוּהַר פְּרִשְׁתָּא
 יִתְרוֹ, שְׁיֵשׁ לְהָרִים אֵת " הָאֲצַבְעוֹת בַּתְּפִלָּה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִקָּה כְּנֶגֶד " סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוֹם אַחַר בְּזוּהַר אָמַר שְׁאִסוּר לְהָרִים אֵת הַיְדִים בְּרַקְנֵיָא שְׁלֵא לְצַרְף הַתְּפִלָּה.
 נַה . כְּלוֹמַר שֶׁהַתְּפִלָּה לְפָנֵי ה' יִתְבַּרֵּךְ שְׁגִלּוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלוֹי יִהְיוּ לְרְצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ

מִנֵּה. חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ
מִמְנוֹ. כְּעֵין מָסֹךְ אֶחָד, נִפְרָס, וּמְתוּךְ

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דִּתְהִיא
אוֹתוֹ הַמָּסֹךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זו

מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עֵד
הַמְחַשְּׁבָה הָעֲלִיזוֹנָה מְגִיעַ וְלֹא מְגִיעַ עֵד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מְאִי דְנְהִיר וְנִי,
אוֹתוֹ הַמָּסֹךְ וּמְזָה הָאִיר מַה שְּׁהָאִיר

וּבְרִין תְּהוּא מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה נְהִיר
וּכְשֶׁקְּבֻלָּה אוֹתָהּ הַמְחַשְּׁבָה הָעֲלִיזוֹנָה הִיא עֲתִיק מְאִיר

בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְהֵהוּא
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזוֹ

מִחֲשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּרִין בְּטִשׁ הָאִי
הַמְחַשְּׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזְ הִכָּה אוֹתוֹ

נְהִירוֹ דְּמִחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יָדַע,
הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְחַשְּׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעָה

בְּנְהִירוֹ דְּפְרָסָא דְּקִימָא דְּנְהִיר מְמַה
הִכָּה בְּהָאֲרַת מָסֹךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמַה

לְכַנּוּ. נוֹ. פְּרוּשׁ שְׂמִקְבֵּל הָאֲרָה מוּעָטַת רַק כְּמַה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יִדְיַע [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נח] וְלֹא
שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמִשְׁגַּח, וְלֹא נֹדַע

אֶתֶנְלִיא [נט], וְכִדִּין הָאֵי נְהִירוֹ
הַתְגַּלָּה וְאֵז זֶה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [ס], בְּמִשׁ
שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נֹדַעַה הִכָּה פַעַם ב'

בְּנְהִירוֹ דְּפְרִיסָא, וְנְהִרִין כְּחֻדָּא,
הַמְסֻדָּה הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוֹ כּוֹלֵם כְּאֶחָד בְּהָאֲרַת

וְאֶתֶעְבִּירוֹ תִשְׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין -
וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תִשְׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלּוּ הַהַיְכָלוֹת

לָאוּ אֲנּוּן | נְהוֹרִין [סא], וְלָאוּ אֲנּוּן
אֵינָם אֲוֹרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנּוּן | נְשֻׁמְתִין, וְלָאוּ
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשֻׁמוֹת וְלָאוּ

נו. כְּלוֹמֵר שֶׁהַמוֹחָא סְתִימָאָה דְּאֲרִיךְ קַבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ כָּלֵל. נח. הָאֲרָה ב' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נֹדַע וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע. נט. הָאֲרָה ג' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלָּה, וְהֵינּוּ מֵהַפְּתֵר דְּאֲרִיךְ. ס. הָאוֹר שֶׁל אֲרִיךְ הַנִּתְקַן בְּהָאֲרַת רִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע [רד"א] הַנִּקְרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נֹדַע מֵהוּתוֹ. סא. לֹא נִקְרָאִים אֲוֹרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפֶשׁ.

אֵית מָאן דְּקִימָא בְּהוּיָסְבֵי. רְעוּתָא
 יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תְּשַׁעָּה נְהוּרִין וְסַגְּוֹ דְּקִימֵי כְּלָהוּ
 של כל תשעה האורות, שעומדים כלם

בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ
 בלח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבֹּנָא כְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ וְסַחְוֵי
 בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְּקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מְתַדְּבָקוּ וְלֹא אֶתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה
 קימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה כתר דכללות דאצילות. סג. אשר ט' ההיכלות האלו, הקה שרש לט' הספירות התחתונות. סד. שהיא חקמה דאצילות. סה. לרדף אחרי התשע ספירות דארין כדי לקבל הארה והשפעה מהם. סו. בשעה שהם בסוד מוחין הנקראים מחשבה אז נמשכים אליהם מוחין חדשים.

עֲלָאָה, תַּפְסִין בַּהּ וְלֹא תַפְסִין [סז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בָּהּ מְעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֵינוּ קִיָּמִי כָל רְזֵי דְמַהִימְנוּתָא.
 בְּאֵלוּ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֶמוּנָה

וְכָל אֲנוּן | נְהוּרֵין מְרוּזֵי דְמַחְשְׁבָה
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה

עֲלָאָה וְלַתְתָּא, כְּלָהּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשֵׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הַכָּא מְטוּן נְהוּרֵין [סט] וְלֹא
 סוּף. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדִקּוֹת וְלֹא

מְטוּן, וְלֹא אֶתִידְעוּיָן,
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כְּאֵן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֶשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרָאת תַּפְסִיָּה. סח. בְּאֵלוּ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֶמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הֵמָּה מְגִיעִים מִכֶּף שְׁהַמּוֹחֶשֶׁבָה הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְּבִק בְּרְצוֹן הָעֲלִיוֹן וְאֵינָה נִחָה מִלְּהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֶּף זָפִים וְעַמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הֵמָּה נִקְרָאִים בְּכַחֲנִית אוּר אֵין סוּף, שְׁלֹא נִתֵּן לְהַשְׁגָּה. סט. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלוּ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנּוֹפְרִים, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים, אֵי אֶפְשֶׁר

מִחֲשֶׁבֶת, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המחשבה ולא נודע לו מי ממאיר

בְּדִין אֶת־לִבִּשׁ וְאַסְתִּים גּוֹ בִינָה
 אז מתלבש ונעלם בתוך בינה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאַעִיל דָּא בְדָא
 ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה

עַד | דָּאֵת־כְּלִילוֹ כְּלָהוּ פְּחָדָא [עא],
 עד שנקללים ונחשבים כולם לאחד

וּבְרֹזָא דְקַרְבְּנָא [עב] כַּד סָלִיק, כְּלָא
 ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם -

אֶת־קֶשֶׁר דָּא בְדָא, וְנִהִיר דָּא בְדָא,
 וקשרים זה בזה ומאירים זה בזה,

להרהר בהם ולא לחשוב עליהם, מרוב העומק שבהם והסתרתם הנעלמה.
עא. כאשר מדת החכמה העליונה, שהיא המחשבה הנזכרת, מקבלת הארה מהרצון העליון, אכןם היא לא משיגה באמת מהיכן היא קבלה את אורה, אזי כשיש בה אור ושיפע, היא מתלבשת במדת הבינה, ואזי החכמה מאירה למידת הבינה, שגם היא לא כל כך מושגת, והמה מתחברים זה בזה, עד אשר הטה נעשים ממש דבר אחד ומאחד. ובנגלה רואים שהבינה מבארת את החכמה שאדם למד [כמובא בגר"א במשלי]. **עב.** אשר קרבן הוא מלשון קרוב, וזהו סוד הקרבן אשר עולה לפני ה', שפטר הקרבן, הוא ליחד את הבינה במחשבה ואת המחשבה ברצון העליון, ומאירים כלם זה בזה, ואז כלם רק בעליה מעלה מעלה, ומדת החכמה דבקה במדת הפתר אשר היא הרצון העליון של הקב"ה,

בְּדִין קִימִי כִּלְהוּ בְּסִלְיוֹן, וּמַחֲשֶׁבֶה
 אֲז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְחַשְּׁבֶה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף^[עג]. הֵהוּא נְהִירוֹ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֵּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהֵיר מִנֵּה מַחֲשֶׁבֶה עֲלֵאָה^[עד]
 שְׂמֵאִירָה מִמְנוּ מַחֲשֶׁבֶה עֲלִיּוֹנָה

(דְּלֵא אֶתִידַע בְּהַ כְּלָל) אֶקְרִי אֵין
 (שְׂלֵא) נוֹדַע בְּהַ כְּלָל) נִקְרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֶשְׁתַּבַּח וְקִימָא, וְנַהֵיר
 סוּף וּמִמְנוּ נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם וּמֵאִיר

לְמֵאן דְּנַהֵיר, וְעַל דָּא כְּלֵא קָאִים^[עו],
 לְמִי שְׂמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַכָּאָה חוּלְקֵיהוֹן דְּצַדִּיקָא^[עז],
 אֶשְׂרֵי וְזַךְ חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלֵיתָ הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאֵין סוּף
 בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנִּקְרָאת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא
 אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנִּעְלָם כְּלָפִי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹ נִקְרָא
 בְּחִינַת אֵין סוּף, כִּי נִעְלָם וְלֹא מְשֻׁבָּה]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹנוֹת עוֹמְדִים כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוּת חֶסֶדִים. **עז.** אֶשְׂרֵי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֵלְמָא רִין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי וְעַח.

בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתֶּם אַחֲרַי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכְוֹתֶם יְבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנֵן נַעֲשֶׂה בְכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲנֵית הַכְּתוּב "וְאֵנֹכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מִה שְׂיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׂאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזָה יְבִנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְעֵתִיד לְבֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר כּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שְׂאֲמֹר "כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה", וְאִזּוֹ הִיְהִי הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׂאֲנוּ מִתְּפִלָּים אוֹר פִּינִיךְ עֲלֵינוּ אֲדוֹן נְשָׂא, (וּפְּכִי אוֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים ז"ע). עַח. וּבְזִכְוֹת עֲסַקְנוּ וְלִימוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יָקִים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא מְהִימְנָא וּבִגְיוֹן דְּעֵתֵי דִין שְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מְאִילְנָא דְחַי דְּאִיְהוּ, הַאי סִפְרָה הַזֶּהר יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וּבְעוֹד מְקוּמוֹת בִּזְהַר אֲמֹר הַרְשָׁבִי ז"ע שְׂפָל בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהר בְּלִבְד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח ז"ע, וּז"ל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָהּ בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדִי שִׁיְהִי לָנוּ מִגֵּן עֵתָהּ לְאַחַז בְּלִבְבֵי שְׁלָם בְּאַבִּינוּ שְׂבִשְׂמִים... וְעֵתָהּ (אָנוּ) רַחוּקִים מִשְׂרָשׁ הַעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׂמֵרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִירוֹת, מִי יִגַּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנְּפִלְאָה וְהַעֲמָקָה, וּבִפְרָט עַל דְּרָף שְׂכַתְבֵי הַרְבֵּ ז"ל (הָאָרִי הַקְּדוּשׁ) שֶׁהַנְּסִתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֵתָהּ כְּמוֹ נִגְלוֹת, עַכ"ל. וְהַרְחִקוּן יַרְחִם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְבֵּי אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּתוּב "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּנִים וְלֵב בְּנִים עַל אָבוֹתֶם", וְכִמוֹ שְׂכַתוֹב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אוֹרָךְ וְאַמְתָּךְ", 'אוֹרָךְ' מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמוֹת וְנִצְמוֹן, הַמְּנִיחַ יְנַחֲמֵנוּ וְיַבְאֵנוּ אֵל עִם קְדָשִׁיךְ וְאֵל מִשְׁכַּנְתֶּיךָ, וְיִשְׁמַחֲנוּ ה"א בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחוֹ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרָיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד, וְתַחֲזֶנָּה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מְלָכוּת שְׂמִים עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקִרְבֵּי בְּמַהֲרָה דִּין אָמוֹן (זוֹ הוֹזְהַר).

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּרְ"י תִּמְנֵן שֶׁבַת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שֶׁבַת,

בְּנוּנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית^[ב]:

כְּגוּן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית,

וְאִינוּן תִּרְי שְׁבַתוֹת^[ג], עֲלִייהוּ אֲתִמֵּר

וְהוּ שְׁתִי שְׁבַתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לֵא):

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבַת

"וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבַת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּרְ"י, וַיֵּשׁ אוֹתִיּוֹת

שֶׁבַת, וְרוּמוֹ עַל שְׁתֵי שְׁבַתוֹת, שְׁמַדְבַּר בְּזֶה הַמֵּאמָר,

עַל הַשְּׁכִינָה תִּתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבַת" וְעַל הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לְעֵשׂוֹת אֶת הַשְּׁבַת", וְעַיִן לְעֵיל תְּקוּן י"ט (דף מ

ע"ב) דְּאָמַר שָׁם שְׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שְׁבַת הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יתרו צ"ב ע"א) דְּשֶׁבַתָּא

דְּיוֹמָא הוּא שְׁבַת עֲלָאָה וְשֶׁבַתָּא דְּלִילָא הוּא שְׁבַת

תִּתְּאָה (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,

וְהַבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאָר לְחֵי רוּאֵי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵי

שְׁבַתוֹת, שְׁבַת עֲלִיּוֹנָה וְשְׁבַת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתִּי
 זְמַנִּין אֲדַכִּיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 פְּעָמִים הַזְכִּיר כֵּאן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 שְׂכִינָתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה^[1], לְדַרְתָּם
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם",
 מֵאִי לְדַרְתָּם^[1], אֵלָא זַכָּאֵי אִיהוּ מֵאן
 מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָא זַכָּאֵי הוּא מִי
 דְעֵבִיד לוֹן דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרִּי בְּתִי
 שְׁעוּשָׂה לְהֵם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשַׁנִּי בְּתִי
 לְבֵא^[1], וְאֵתְפְּנִי מֵתַמְן יֵצֵר הָרַע
 הַלֵּב, וּמֵתַפְּנָה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע

(כּפּסא מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִינָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וּכְנֶגֶד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוּת, (כּפּסא
 מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ה. לְמָה כְּתוּב מְלֵת לְדַרְתָּם חֶסֶר ו' ?
 – מְלֵשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוּר תָּם, לְגוּר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוּת, וְה' עֲלָאָה, וְה' תַּתְּאָה – כְּנֶגֶדְּם שְׁנֵי בְּתִים
 יֵשׁ בַּלֵּב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּתִיקוּ"ז (דף ס"ג ע"ב – כּפּסא מְלָךְ,
 בְּאֵר לַחֵי רוּאִי).

דְּאִיְהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שַׁבַּת, בְּרִית עוֹלָם,

דָּא צְדִיק, דְּשָׂרִיין שְׁשׁוּרִים
זה צדיק, ששורים תְּרוּיָהוּ שְׁנֵיהֶם

עֲלֵיהּ, חַד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחַד
עליו, אחד למלא אותו, ואחד

לְאִתְמַלֵּיא מִיְנִיהּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
להתמלא ממנו. בני ישראל

אֵינּוּן תְּרִין בְּלִיין נְצַח וְהוּד,
הם כנגד שתי פליות - פנימיות נצח והוד,

בְּנֵי דִישְׂרָאֵל עֲמוּדָא סְבָא
בנים לישראל עמוד סבא -

דְּאִמְצַעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
האמצעי - תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיף שִׁיתְרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֲצָבוֹת דְּטָחוּל וְכַבֵּד וּמְרָה, ס"מ כְּבֵד כּוֹעֵס, וּמְרָה זֹרְקַת בּוֹ טָפָה, שְׁהוּא חֲלוּל שַׁבַּת מִבְּעִיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוּפוֹ, וְאִם מְתַקֵּן לָהֶם דִּירָה נְאָה, אֲזִי שׁוּרִים שְׁנֵיהֶם עַל צְדִיק יִסּוּד הָעוֹלָם (כֶּסֶף מֶלֶךְ, בְּאֵר יִצְחָק וּמְפָרְשִׁים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתַּת אֲבֹתָיָן^[ח], עֲנַג
 שְׁבִיעֵי אֱלוֹי שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנַג

שֶׁבֶת^[ט] וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת
 שֶׁבֶת "וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגָּז"ן^[י], וְנִהָר, אֵיךְ נִהָר וְאֵיךְ
 אֶת הַגָּז"ן (בְּרֵאשִׁית ב י), וְנִהָר, יֵשׁ נִהָר וְיֵשׁ

נִהָר, אֵיךְ נִהָר דְּאֵתְקָרִי נִהָר
 נִהָר, יֵשׁ נִהָר הַנִּקְרָא נִהָר

פְּלִגְיוֹ, וְאֵיךְ נִהָר דְּאֵתְקָרִי נַחַל
 פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נִהָר הַנִּקְרָא נַחַל

ח. אֲבֹרָהִם - חֶסֶד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
 ט. עֲתָה מִפְּרֹשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שֶׁבֶת, וּמִפְּרֹשׁ תְּחִלָּה
 סוּד עֲנַג שֶׁבֶת, - עֲנַג רְאשֵׁי תְבוּת: ע' עֵדֶן, נ" נִהָר,
 ג' גֵּן (כִּסּוּא מְלֶךְ, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
 ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב בְּזוּהַר (עֲקֹב רַע"ג ע"א), לְמִיכַל
 תִּלְתַּת סְעוּדוֹתֵיךְ בְּשֶׁבֶת בְּרֹזָא דְעֲנַג שֶׁבֶת, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב:
 "אֲזִי תִתְעַנַּג עַל ה'" שְׁלֹזָה נֶאֱמַר: "וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּז"ן, וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִים לוֹן וְאֵיךְ לִי
 לְקִיּוּמִי, אֵיךְ הִפְךָ לִי "עֲנַג" ל"נַג"ע", וּבְהִפְךָ אִם
 מִתְקַן וּמֵעַנַּג כְּרֵאיוֹי אֲזִי שׁוֹרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשֶּׁבֶת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו

אֵתְמַר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים"

זוֹלְתָךְ^[יג], הָאֵי נָהָר אֵיהוּ ו'^[יד],
זוֹלְתָךְ", זֶה הַנָּהָר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאֵיהוּ א'^[טו],
הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמֵהַפֶּךְ מִנְגַע לְעוֹנָג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יא. הַיְסוּד נִקְרָא
נָהָר, יֵשׁ נָהָר וְיֵשׁ נָהָר, יֵשׁ נָהָר הַנִּקְרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נָהָר פִּלְגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מִחֶסֶד וּגְבוּרָה, תְּפָאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנִּקְרָאִים
"פִּלְגֵי מַיִם", וְיֵשׁ נָהָר הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכֵמָה הַנִּקְרָא תוֹרָה
קְדוּמָה, (כִּפְסֵא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתָר שְׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֵמָה (כִּפְסֵא מְלָךְ). יג. וְעַל הָאֵי עֵדוֹן עֵילָאָה
אֵיתְמַר "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלְתָךְ", וְאֵמַר הַכָּא,
כִּי מִי שְׁמִקִּים עֲנִי"ג שְׁבַת, זוֹכֵה לְתַעֲנוּג נָהָר שֶׁל עֵדוֹן
עֵילָאָה שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר "עֵין לֹא רָאָתָה" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמֵז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעֵי - דַּעַת
תְּפָאֶרֶת יְסוּד (רֵאשֵׁי תְּבוּת - דַּת"). טו. א' רוּמֵז לְכְתָר

וְאֶעֱבֹר [טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [יז], וְאָזִיל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאֵרִיךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמֻצָּע אוֹת ר', הַיּוֹד הָעֲלִיוֹנָה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה עֲלִיוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה תַּתְּאָה, וְהוּ' בְּאֲמֻצָּע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְּרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן וְכֹל זֶה עַל יְדֵי עֲנַג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, זוּכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוּקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמֶּהֱרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂכָרֵי לְזֻכוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן אִי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שְׁיִלְמַד זוּה"ק אִם רוּצָה לְזֻכוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשָּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיסוּד, וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְמַעַן הַשְּׂכִינָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יִתִּירָה שְׁמֵשִׁיגִים בְּשַׁבָּת הוּא בְּרֹזָא ד"נְשָׂמַת כָּל חַי" [שְׁחַבְּר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהְיָי נְשָׂמָה יִתִּירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיהוּ מְרַכְּבָה לְעִילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[ח], וּמֵי עֵד
חמש מאות שנה, ומגיע עד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמֵתָמֵן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַה. וּכְבֹּאָה
שהיא השכינה התחתונה. וכפאה

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
הוא מי ששומר דירה לשבת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[פ], דְּלֹא אֶתְקָרִיב תָּמֵן
שהוא הלב, שלא יתקרב שם

מכסה ולא שליט עליה עינה, ורוחא יתירה שמשגיגים
בשבת הוא נהר שיוצא מעדן וכו', דאיהו צדיק
להשקות את הגן דאיהו נפש יתירה דשבת שהוא
מלכות. (באר לחי רואי). יח. הם חסד גבורה תפארת
נצח הוד שכל אחד כלול מעשור ועשור מעשור סך
הכל מאה, ובִיחַד חמש מאות. יט. אם סופרים מבינה
שהיא אימא שכינה עליונה - בינה חסד גבורה
תפארת נצח הוד יסוד - היסוד הוא שביעי [כלומר
שביעי לבינה]. כ. השבת נקרא לב, שהוא באמצע
ימי החול, בין ד'הו' שהם ממשיכים גר"ן [יום ד'

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ
עֲצָב הַטָּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא

נֹרְאָ דְּגֵיהֲנָם [כב], דְּעֵלָה אֲתָמַר לֹא
אִשׁ הַגֵּיהֲנָם, שְׁעֵלִיָּה נְאֻמַּר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא

תִּבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
תִּבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

הַשָּׁבֹת, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְּכָל מָאן
הַשָּׁבֹת", וְכִי הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשָׁבֹת הַבָּאָה וּבֵין א'
ב' ג' שְׁמֶקְבָּלִים הָאָרְה לְנֶר"ן [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב'
רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבֵּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאָרַת עֲלֵיהֶם,
וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֵּר י"ה שְׁבוּ
הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּגִיָּהוּ
לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוּמַר שְׁשׁוּמַר אֶת לְבוֹ - תְּרַתִּי מִשְׁמַע, לֵב
הָאָדָם בְּשָׁבֹת שְׁנִקְרָאֵת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיף לְלֵבוּ הָאָרוֹת
חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכְּן
בִּינָה וּמִלְכוּת, צְרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מְלֻךְ), לְרִמּוֹ
שְׁצָרִיף לְלִמּוּד הַפְּרֻד"ס בְּשָׁבֹת בְּשְׁמַחָה וּרְנָנָה (סוּד
ה'). כֵּב. טָחוּל מָרָה אִשׁ רָאִשֵׁי תִבּוֹת טָמ"א, שְׁלֹא
יִתְעַרֵּב טָמֵא בְּשָׁבֹת, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְח" -
מִצְד פְּלוּנֵי שְׁהוּא בְּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשָׁבֹת

דְּכַעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיר נוֹרָא דְגֵיהֶנָם^[כג],
שְׂכוּעִים כְּאֵלוֹ מְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנָם.

אַרְבַּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבַּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיחוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׁכַל מִי שְׂכוּעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגֵּיהֶנָם בְּשַׁבַּת,
(הַגֵּר"א). כַּד. אַרְבַּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבַּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלְקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֻוּה וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתִשְׁע לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מְתָרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׂיִקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אַךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכוֹת, אַזִּי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַת תִּיקוּן^ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׂיִתְהַפֵּךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וְיִהְיֶה לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבְנִקְל בְּלֵי טְרַחָה כִּי נִצּוֹל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמְפָרְשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶד חַד

פְּנֵגֶד אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶד אַחַת

בְּשַׁבָּת, וְאִינוֹן עֲשָׂרָה דְלָקָה אָדָם

בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ וְתַשְׁעָה

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה, וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתַשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְנִין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי

לְאַדְמָה, וּבְגִלָּל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי

מִתְנִיתִין אִין לֹקִין בְּשַׁבָּת, דְּאֵלִין

הַמְשָׁנָה אִין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שְׂאֵלוּ

מְלָאכּוֹת אִינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל

הַמְלָאכּוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

פְּנֵגֶד מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

שְׁתַּיִם. אִינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעָבִיד

שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוּשָׁה

לוֹן בְּבַת אַחַת, מָאן דְּאֶעְקֵר חֲפִץ

אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוּקֵר חֲפִץ

מֵאֲתַרְיָה וְאַנַּח לִיָּה לְבַר מֵאֲתַרְיָה

מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כָּאֱלוֹ	אֶעֱקֹר	אֵילָנָא
וּמְרִשׁוֹתוֹ,	כָּאֱלוֹ	עֵקֶר	אֶת אֵילָן
דְּחֵי	דְּאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
הַחַיִּים,	שֶׁהוּא	אוֹת	בְּרִית,
וְהַנִּיחַ			וְהַנִּיחַ
לִיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מָאן
אוֹתוֹ	בְּרִשׁוֹת	נְכָרִיָּה.	מִי
			שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דו"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאַעְקָר נְשַׁמְתִּיה מִרְשׁוֹת
 אַתְּ זֶה, גְּרִים לְעִקּוֹר נְשַׁמְתוּ מִרְשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחְרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרִשׁוֹת אַחְרַת, שְׁהִיא
מָרָה וּמַחּוּל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאַתְעִקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו],
 שְׁנַעְקְרוּ מֵאַרְעָא יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח (ב). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח') "אחות לנו קטנה" וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשארו
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקב
 מלא ב'ו, ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנֵלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְאִיהִי
וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרְיָהּ, שְׁהִיא

רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מֵאֵן
רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּהּ
שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] יִי אִיהִי
וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוֹת נְכָרְיָהּ. שְׁבִתָּא יִי הוּא

רבי מרדכי צטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן פח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע א' שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מְחֹל, חֲמָ"ה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
טְחֹל, חֲמָ"ה, - אֶשָּׂה רְעָה וּמְרָה,

שִׁבְתָּא"י עֲלִיהּ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מִים", מִים אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמֻמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לִימֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רְעָה נִקְרֵאת מְרָה, כְּמוֹ
שִׁכְתּוֹב: (קִהְלֵת) "וּמוֹצֵא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מֵרַמְמוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לְחֵי רוֹאֵי).
ל. שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מִים" מִים אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרְעֵב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהִסְפַּד
וְחִשׁוּכָה וְאִפְלָה, הֶפֶךְ עֲנֵג שִׁבְתָּהּ וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלֻמְדָנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסַטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדִגְמַת שִׁפְחָתוֹ
שֶׁל אֲבֵרָהֶם שְׁנֵאמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גְבֵרְתִי אֲנֹכִי

וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד ^[לא] וְחִשׁוּבָא
 וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁבָּה
 וְקִבְלָא ^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
 וְעֶרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
 וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
 וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי
 בְּכָלָא ^[לג] וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר
 בְּכָל, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר
 דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת ^[לד], וְכַד
 שְׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוּהַר חֶדֶשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שַׁבְּתָאֵי מִיִּסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שַׁבָּת (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). לב. מְנָה שְׁשָׁה מִיָּנִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטְתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל, (בְּנִיחָה). לג. כִּי כּוּחַ שַׁבְּתָא"י שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא עֲצָבוֹת וְעֲנוּי וְלִבִּישַׁת שְׁחוּרִין וְלֹא לְאָכוּל בְּשׂוּר וַיִּזֵּן, וְלִישַׁב בְּחֶשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצׁוּוֹת שַׁבָּת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּדוּ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאֵר הַשְּׁנוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שַׁבָּת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחְתָּ אֶת־רִאֲשֵׁי תַמָּן, אִיהִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגוֹוֹנָא דְשַׁפְחָה דְאַבְרָהָם^[יה]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאִתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שְׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת^[לו]. טַחּוּל עֲלֵהּ אִתְמַר^[לז] שֵׁל
ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֵיךְ, נַעַל מְטוּנָף
נעליך מעל רגליך", נעל מטנף

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי). לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד ע"ב), כגוונא דעבדת שרה לשפחה דילה, הה"ד "מפני שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. פן בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּהּ	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמַּת	קִדְשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	זֶה	שַׁבַּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אָמַרְתְּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטֵי	אֶת	
אומרת	השכינה:	"פִּשְׁטֵי	את	
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבִּשְׁנָה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲטַנְפֵם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְגִין	זֶה	צָרִיךְ	בַּר	נִשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבַּת	לְשָׁנוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשִׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בגנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים). לט. ועיין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עוונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלֵי־[מא], וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
 ובְּמֵאכְלֵי־ם, וְצָרִיף לְהִיּוֹת מוֹסִיף
מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
 מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת [מב].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריך למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בגיהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון"ן אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת ^[מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כָּרְאוּי, הִנֵּה אִזּוֹ יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֵשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצֹוה הִיא
 לְשִׁמְחָה, מִבִּיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חֲזוֹ"ל (סוּטָה כ"א ע"א) מְצֹוה
 מְגָנָא וּמְצֹלָא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה
 קִדְּם כָּל מְצֹוה, וְקוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ
 וְיִדְאִי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזוֹ"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מְעַט מְלִמְטָה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הֶרְבֵּה מְלִמְעָלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעֲצָמוֹ בְּכָל מְצֹוה וּמְצֹוה וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוֹר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטָהר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תּוֹכֵן דְּבָרֵי בְּאֵר מֵי חַיִּים פָּרַשְׁת וְאַתְחַנּוּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֵשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(קמ"הו מו, כז) **וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעֶךָ מִרְחֹק וְאֵת זִרְעֶךָ מֵאֶרֶץ
שְׁבִים** (יכנו שְׁכַל הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמָאָה, יחזרו לקדושה), **וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מְחַרְרִיד:** (תהלים יח, לא) **הָאֵל
תָּמִים וְדָרְכּוֹ אֱמֶרֶת** (יכנו שְׁהַקְלֵלָה הַמְּאֶרֶת שֶׁנִּגְרָמָה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ,
תהפך לאמרת) **ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחַסִּים בּוֹ:**

יְדֵי הוֹסֵפֶת קְדֻשָׁת שַׁבָּת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קְדֻשָׁת שַׁבָּת, וּמְאַחַר
בִּיצִיאַת שַׁבָּת, נִשְׁאַרְתְּ דְּבוּקָה קְלַפֵּת נוֹגָה בְּקֹדֶשׁ
וְחֻזְרַת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוֹר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוּדֶשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
שַׁבָּת, (בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קוֹדֶשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת
עַם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוֹן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכֹל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמְרוֹיַחִים בְּכֹל שְׁעָה מְאֹה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנְיֵן
עוֹלָה לְטְרִילִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵין עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאֵרֵיכוֹת).

קדיש דרבנן - נסח ספרד

וּתְגַדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא
 בְּרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ. וַיַּצְמַח
 פּוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיבּוֹן וּבְיוֹמִיבּוֹן וּבְחַיִּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶנְלָא וּבְזַמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעֶלְמֵי
 עֲלַמְיָא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ
 הוּא לְעֵלְמָא (בעשׂי"ת וְלְעֵלְמָא מְכָל) מִן כָּל בְּרַבְרָא
 וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאָמִירִין בְּעֶלְמָא.
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל
 תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מָאן דְּעַסְקוֹן
 בְּאֻרְיָתָא דִּי בְּאַתְרָא חֲדָין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר
 יְהֵא לְהוֹן וּלְבוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי
 וְחַיִּי אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רִיחֵי וּפּוּרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן
 דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא
 רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים מְזוּבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אָנָּא ה' מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ
כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ, יִהְיֶה נָּא לְרַצּוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ וּתְפִלָּתְנוּ
בְּעָבוּר נִשְׁמַת (פלוני בן פלוני) וּגְמוּל נָּא עִמּוֹ בְּחִסְדְּךָ
הַגָּדוֹל לִפְתּוֹחַ לוֹ שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד, שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן,
וּתְקַבֵּל אֶת נִשְׁמַתוֹ בְּאֵה בָּהּ וּבְחֶבֶה. וְשַׁלַּח לוֹ מִלְּאֲכִידָה
הַקְדוֹשִׁים וְהַטְּהוּרִים לְהוֹלִיכּוֹ וּלְהוֹשִׁיבּוֹ תַּחַת עֵץ
הַחַיִּים אֲצֶל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים וְהַצְדִּיקָנוּיִת וְחִסְדֵי
וְחִסְדוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתְּךָ, וּלְהַשְׁבִּיעוֹ מִטּוֹבְךָ הַצָּפוֹן
לְצַדִּיקִים. וְהַגּוֹף יָנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֻדְוָה
וּבְשִׁמְחָה וּבְשָׁלוֹם, בְּדַרְכְּתִיב, יָבֵא שָׁלוֹם יָנוּחוֹ עַל
מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ. וּכְתִיב, יַעֲלוּ חִסְדֵי בְּכָבוֹד
יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. וּכְתִיב, אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד
וְשִׁכְבַתְּ וְעָרְבָה שְׁנַתְּךָ, וְתִשְׁמַר אוֹתוֹ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר
וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה. וְתִסְלַח וְתִמְחוֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו. כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא. וְזָכַר
לוֹ זְכוּתוֹתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנִּשְׁמַתוֹ
לְרַשֵּׁן עֲצָמוֹתָיו בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים,
דְּכִתִּיב, מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַת לִירְאִידָה, וּכְתִיב, שִׁמְר
כָּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁפָּרָה. וְיִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּיָד
וְשִׁאֲנָן מִפְּחָד רָעָה, וְאֵל יִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנָם. וְנִשְׁמַתוֹ תִּהְיֶה
צְרוּרָה בְּצֻרוֹר הַחַיִּים וּלְהַחְיּוֹתוֹ בְּתַחִית הַמֵּתִים עִם כָּל
מֵתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

לאשה: אָנָּא ה' מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ
כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ, יִהְיֶה נָּא לְרַצּוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ

וּתְפַלְתְּנוּ בְעָבוּר נְשַׁמַּת (פלונית בת פלונית) וּגְמוּל נָא
 עִמָּה בְחֶסֶד הַגְּדוֹל לִפְתּוֹחַ לֵה שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד,
 שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן, וּתְקַבֵּל אֶת נְשַׁמְתָּהּ בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶד.
 וּשְׁלַח לָהּ מְלֶאכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים לְהוֹלִיכָהּ
 וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֲצֵל נְשָׁמוֹת הַצַּדִּיקִים
 וְהַצַּדִּיקָנִיּוֹת וְחֹסִידִים וְחֹסִידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתָּךְ,
 וּלְהַשְׁבִּיעָהּ מִטוֹבְךָ הַצָּפוֹן לַצַּדִּיקִים. וְהַגּוֹף יִנוּחַ
 בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֻדוֹהָ וּבְשִׁמְחָהּ וּבְשָׁלוֹם,
 בְּרַכְתִּיב, יָבֵא שָׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מְשֻׁכְבוֹתֶם הוֹלֵךְ
 נְכוּחוֹ. וּכְתִיב, יַעֲלֶזוּ חֹסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל
 מְשֻׁכְבוֹתֶם. וּכְתִיב, אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשִׁכְבְּתָ
 וְעָרְבָה שְׁנַתְךָ, וְתִשְׁמַר אוֹתָהּ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרְמָה
 וְתוֹלְעָה. וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לָהּ עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ. כִּי
 אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא.
 וְזָכַר לָהּ זְכוּיֹתֶיהָ וְצַדִּיקוֹתֶיהָ אֲשֶׁר עָשָׂתָה. וְתִשְׁפִּיעַ
 לָהּ מִנְשַׁמְתָּהּ לְדָשֵׁן עֲצָמוֹתֶיהָ בְּקֶבֶר מְרֻב טוֹב
 הַצָּפוֹן לַצַּדִּיקִים, רַכְתִּיב, מֶה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ
 לְיִרְאֵיךָ, וּכְתִיב, שֹׁמֵר כָּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת מֵהֶנָּה לֹא
 נִשְׁבְּרָה. וְתִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּדָר וּשְׁאֲנָן מִפְּחָד רָעָה, וְאַל
 תִּרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנָם. וְנְשַׁמְתָּהּ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצֻרוֹר
 הַחַיִּים וּלְהַחֲיֹתָהּ בְּתַחֲיַת הַמֵּתִים עִם כָּל מֵתֵי עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

וְתִגְדֹּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. (אמ) בְּעֵלְמָא
 דִּי בְרָא כְרַעֲוִיתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיבוֹן
 וּבְיִזְמִיבוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן
 קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ
 לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
 וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֹה
 דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
 שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמִּירָן בְּעֵלְמָא
 וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל
 תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקוֹן
 בְּאִזְרֵיתָא קֹדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל
 אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לָנָא וְלַחֲוֹן וְלִבְּוֹן חֲנָא וְחַסְדָּא
 וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:
 (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע
 וַיִּשְׁוַעֵה וְנַחְמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה
 וּכְפָרָה, וְרוּחַ וְחַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ:
 אָמֵן: (אמ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ:
 אָמֵן: (אמ)

השכבה לאיש: אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד: המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח יהוה תניחנו בגן עדן: דאתפטור מן עלמא הדין פרעות אלהא מאריה שמיא וארעא. מלך מלכי המלכים ברחמי ירחם עליו. ויחוס ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים ברחמי יסתיראו בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו. ולקץ הימין יעמידהו. ומנחל עדניו ישקהו. ויצרור בצרור החיים נשמתו. וישים כבוד מנוחתו. יהוה הוא נחלתו. וילוה אליו השלום ועל משכבו יהיה שלום. ברכתיב: יבוא שלום ינחו על משכבותם. הלך נכחו. הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה לאשה: אשת חיל מי ימצא, ורחק מפנינים מכרה: שקר החן והבל היפי, אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה, ויהללוה בשערים מעשיה: המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח יהוה תניחנה בגן עדן: דאתפטרת מן עלמא הדין פרעות אלהא מריה שמיא וארעא. המלך ברחמי יחוס ויחמול עליה. וילוה אליה השלום ועל משכבה יהיה שלום. ברכתיב: יבוא שלום ינחו על משכבותם. הלך נכחו. היא וכל בנות ישראל השוכבות עמה בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

שִׁיר הַיְחִיד

ואמר קף לאמר שיר היחוד מהארץ"ל:

יְחִיד הוא בְּמַלְכוּתִיהָ.

יְחִיד הוא בְּנִאֲוֹתֶיהָ.

יְחִיד הוא בְּסִתְיֻמוֹתָא דְה"א עִלְאָה.

יְחִיד הוא בְּשִׁבְעַ רְקִיעִין, וְכָל רְקִיעַ יִשְׁבַח יְתִיה
בְּמַרְוֵמָא בְּאִימָה בְּרִתָּת (בְּוִיע).

יְחִיד הוא בְּשַׁעֲתָא דְנְהִיר זְיוּוִיָּה (נ"א זְיוּוָא) דְה"א
עִלְאָה בְּה"א תַּתָּאָה.

יְחִיד הוא בְּשִׁיפִין דְּמַרְכָּבָה דְנְהִיר זְיוּוֹהוֹן
לְאִיִּלְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְמַתְחַבְּרָא עִם בַּעֲלָהּ.

יְחִיד הוא בְּדַרְגָּא עֲשִׂירִית דְּמַרְכָּבָא.

יְחִיד הוא בְּנִאוֹת בְּאֶפָא וְאִימָא בְּשַׁעֲתָא
דִּיתְחַבְּקוֹן דִּין עִם דִּין.

יְחִיד הוא בְּדַלְתַּת וַא"ו יו"ד לְתַתָּא יו"ד לְעִילָא
בֵּין תְּרִין פְּרוּבִיָּא.

יְחִיד הוא בְּנַהֲרָא דְנַפְיָק מֵעֵדוֹן וְאֶתְמַשִּׁיךְ לְדַלְתַּת
יו"ד בְּשִׁבְיַנְתָּא תַּתָּאָה וַיּו"ד עִלְאָה.

יְהִיד הוא בְּכַתְּפֵינּוּ דְהוּא [דְּזַעִיר אַנְפִּין] (נִיא דְּמַלְכָא
 קְדִישָׁא) דְּאֵינּוּן נְטִיין לְתַרִּין פְּרַגּוּדִין דְּאֵינּוּן
 לְעֵילָא.

יְהִיד הוא בְּאַחַדוּתֵיהּ דְּהוּא רְמִיזָא בְּעוֹלִימָתָא
 שְׁפִירְתָּא דְּגַלְיָא וְלֹא גַלְיָא.

יְהִיד הוא בְּתַרִּין וְתַלְתִּין רְקִיעֵין דְּאֵינּוּן מִתְבַּסְּיִין
 מִפּוֹלְהוֹן.

יְהִיד הוא בְּתַלַּת מְרַכְּבוֹת דִּילֵיהּ דְּנַהוּרָא עֲמִיהּ
 שְׂרָיָא.

יְהִיד הוא בְּעֶשְׂרִין וְאַרְבַּע דְּלוּגִין דְּדַלִּיג וְדַלִּיג
 וְאַדְלִיג בְּהוּא עֵילָאָה.

יְהִיד הוא בְּתַרִּין וְחֲמִשִּׁין צְרוּפִים דְּהוּא דְּאֵינּוּן
 שְׁבִילִין דְּלִ"ת וְאִ"ו דְּלֹא יְדִיעִין.

יְהִיד הוא בְּשַׁעֲתָא דְּנַפְּיק טְלָא מִבֵּין חַיּוֹתָא
 דְּאֵינּוּן רְמִיזָאן וְלֹא רְמִיזָאן, רְמִיזָאן אֵינּוּן
 בְּסוּפָא דְּיוֹד עֵילָאָה, גַּלְיִין וְלֹא גַלְיִין, נְסַעִין וְלֹא
 נְטִלִין מִתְבַּנְּפִין בְּכַנּוּפִיא דְּלַהוֹן אֲלִפִּין וּרְבָבָן
 רְתִיכִין קְדִישִׁין תְּקַעִין וְלֹא מִנְּבִין כְּמָה דְּאִיתְמַר
 'לְבַבְתְּנִי אַחֲוֵי כְּלָה' דְּאֵינּוּן פּוֹלְהוֹן מִתְבַּסְּיִין
 בְּעֵלָא דְּדַלְ"ת וְאִ"ו, וְלֹא גַלְיִין וְלֹא רְמִיזָאן בְּיוֹד

ה"א חֶקֶק שָׁמַיָּהּ בְּבוֹרְסֵיֶיא יִקְרָא דְה"א עֵילָאָה
בִּילְאוּ"א. [בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן].

עד פֿאן גַּסַּח פֿמָה דְפּוֹסִים. מִפֿאַן וְהִלָּאָה נֶסַח הוֹסַפָּה שֶׁל הַרִי"ח
הטוב "בעל בן איש חי" מִסְפֵּר סְמָא דְחַיִּי (ח"ב)

וְנָפִיק מוֹשִׁירָא דָּא שְׁמָא דְמַלְכָּא מוֹשִׁיחָא וְשִׁשׁ
וּמְאֵתָן דְּאֵינוֹן יִתְרִין עַל אֶלְף דְּחֹרְבָן
בִּיתָא רְזוּן עֲלָאִין.

בְּזִמְנָא דִּינִצַּח הַקב"ה לְאוּמִין דְּעֲלָמָא יִתְקִים פִּי
אִז אֶהְפֹּךְ אֶל הָעַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה
לְקָרָא בּוֹלָם בְּשֵׁם ה' וְלַעֲבָדוּ שְׁכֵם אֶחָד, 'שְׁפָה'
פְּחוּשְׁפֹן 'שְׁכִינָה', לְהַשְׁתַּעֲבָדָא שְׁבַעִין אוּמִין
תְּחֹת יְדָא דְמַלְכֵנוּ מוֹשִׁיחֵנוּ יְרוּם הוֹדוּ וְכִי
מַלְכוּתוֹ בְּכַל מְשָׁלָה.

קוּם דְּוֹד מוֹשִׁינְתֶךָ בּוֹזֵאת דִּילְךָ, בּוֹזֵאת אֲנִי בּוֹטַח,
קוּם רַעֲיָא מוֹהִימְנָא לְאַנְהָנָא זֹאת דִּילְךָ,
זֹאת תְּתוֹרָה, קוּמוּ נְבִיאֵי קְשׁוּט בּוֹזֵאת דְּלִכּוּן: "כִּי
אִם בּוֹזֵאת", קוּמוּ אֲבָתֶן קְדִישֵׁין בּוֹזֵאת דִּילִכּוּן "וְאַף
גַּם זֹאת", קוּם שְׁלֵמָה מַלְכָּא בּוֹזֵאת שְׁלֵמָה דִּילְךָ,
קוּמוּ פּוֹלְכּוֹן וְזִילוּ לְסִיּוּעַ וְעוֹר דָּא קַרְבָּא דְמַלְכֵנוּ
מוֹשִׁיחֵנוּ יְרוּם הוֹדוּ, קוּמוּ וּפְתַחוּ הַיְכָלָא דְכָל

מֵאֲנִי דְקָרְבָא תַּמּוֹן, וְזִילוּ קוֹדְמֵיהוֹן בְּגִין יִקְרָא
 דְּמִלְכְּנֵנוּ מְשִׁיחְנֵנוּ יְרוֹם הוֹדוֹ. וּבְגִין רְחִימוּתָא כֹּל
 בְּנֵי גְלוּתָא, וְיִתְקַיֵּם וְיִתְקַיֵּם "יִשְׂרָאֵל נוֹשָׁע בַּה'
 תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים". "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד". בְּרִיד
 שְׁמִיָּה לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין אַמֶּן.] עַד כְּאֵן.
 וַיֹּאמֶר פְּסוּק "אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב
 שְׂמֵחָה" י"ז פְּעָמִים.

מִצְאָנוּ כְּמָה גִּסְקָאוֹת בְּהִרְבָּה סְפָרִים כְּמוֹ: דְּרָךְ יִשְׂרָה, סְמָא דְחִיָּא,
 אוֹרְחוֹת חַיִּים, בֵּית אֵל, יְסוֹד מַעַרְבֵי, צְמַח צְדִיק, יְפֵה לְלֵב, וְעוֹד,
 ואי"ה נְדַפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים בְּעֵלוֹנִים הַבָּאִים, בע"ה.

